

БАЧКИ

КУТАК

бр.21.
јун 2016.
ГОДИНА X

ЂАЧКИ КУТАК

бр.21.
јун 2016.
ГОДИНА X

Лист ученика Основне школе „Руђер Бошковић” - Број 21.

Извршни директор: Станислава Шарчевић-Гога
Главни и одговорни уредник: Матија Марић 8/1
Ментор главних уредника: Весна Луковић

Уређивачки одбор:

Славиша Стошић, Бранислава Грубишић, Јелена Врачевић
Бојацински, Јулијана Мердовић, Даринка Дрљевић, Драгана
Павлићевић, Марија Кержлин Трифуновић, Лана Новковић,
Јулијана Илијћ, Јелена Јеремић, Весна Затежић Скендерија,
Невена Ђукић, Весна Божовић, Дејан Павловић, Зорана
Никодијевић, Катарина Баришић, Јелена Дардић, Јелена
Познић, Сања Обрадовић Каличанин, Сузана Амамовић, Зоран
Мишић, Катарина Милошевић, Гордана Ђорђевић, Ева Гравара,
Гордана Мишковић
Лектор - Весна Луковић

Новинари:

Богдан Јоковић, Алекса Лолић, Борис Симикић, Стефан Суботић,
Стефан Родић, Милан Ђајић, Анастасија Оцокољић, Теа
Полимац, Емилија Пуповац, 6/1, Теодора Магазин, 6/2, Софија
Терзић, 5/2, Милош Крстић, Матија Марић 8/1

Драги наши читаоци,

Пред вама је још један Ђачки кутак. Надамо се да ће вам садржај
бити интересантан као и до сада, да ће вас подсетити на све оно
што смо у школском животу креирали заједно у другом
полугодишту.

Поносно истичемо да су Влада Републике Србије и
Параолимпијски комитет Србије одобрили Интернационалном
образовном систему „Руђер Бошковић” креирање идејног
решења маркице за Параолимпијске игре у Риу, које ће се
оржати од 07.09.2016. до 18.09.2016. године.

До сада је продато је 680.000 примерака. Аутор цртежа на
маркици је наш талентовани ученик шестог разреда Павле
Драјер, а ментор професор ликовне културе Ева Гравара.

КРЕАТИВНОСТ ЈЕ НАША ОЛИМПИЈСКА ДИСЦИПЛИНА!

Насловна страна: Павле Драјер 6/2
Дизајн: www.printandscreen.rs

РУБРИКЕ:

ИНТЕРВЈУ

МУЗИЧКА КУТИЈА

МИ У ПОСЕТИ

ИСТОРИЈСКИ ВРЕМЕПЛОВ

ШИРОМ ОТВОРЕНИХ ОЧИЈУ

СЛАТКА МАТЕМАТИКА

ЈЕЗИКОСЛОВЈЕ

ПЕТ ПЛУС

АРТ

ЕКОЛОШКИ АГЕНТИ

ОКОМ НАУКЕ

PUZZLE

МАТУРАНТИ

СПОРТОЛИКЕ СТРАНЕ

НАШЕ ПЕРО

И ЈОШ ПОНЕШТО...

КАШ МОЗАИК

УСПЕШ

Интервју са – Миљаном Амановићем

Овај интервју није вођен непосредно јер обавезе Миљана Амановића, Новаковог физиотерапеута, нису то дозволиле. Електронским путем смо добили одговоре које је бележио у Мадриду, Риму и послао из Париза. Част нам је да је овај млади успешни човек био наш саговорник, чак и на даљину.

• Како је било Ваше детињство?

Рођен сам у Книну, а одрастао у селу Врбнику, где ми се и налазила кућа у којој сам живео са родитељима. Највећи део детињства управо сам провео у та два места и слободно могу да кажем да ме најлепше успомене везују за тај период; слободан, неоптерећен забранама, испуњен игром. Време проведено на најлепши могући начин, окружен особама које сам волео и које су мене волеле. У Книну сам завршио основну школу и прва два разреда средње школе, када се због рата селим у Београд, где настављам са школовањем у средњој физиотерапеутској школи.

• Да ли сте били несташни као дете?

Мислим да је свако дете на свој начин несташно па сам, вероватно, и ја био на неки свој начин! Дечји, који је вероватно био „прихватљив“ за моје родитеље, а верујем и за околину! Неки од несташлука су били кажњавани, тако да сам врло брзо учио.

• Јесте ли волели школу?

Да, да, волео сам је. Посебна сећања и успомене ме везују за моје школе у родном Книну, где сам и провео највише времена. Волео сам наставнике, професоре.

• Који Вам је био омиљени предмет у школи?

У односу на различите степене образовања, волео сам и различите предмете. У основној школи сам волео биологију и историју, док сам у средњој волео све предмете који су се односили на медицину, људско тело, здравље.

• Које особине је поседовао Ваш омиљени наставник?

Поштовао сам и волео скоро све, али су се посебно издвајали и били ми блиски они који су били насмејани, ведри, непосредни, пуни разумевања за деље изговоре, а опет са ауторитетом, они који су увек проналазили начин како да од нас извуку највише, како да нас мотивишу.

• Јесте ли се бавили спортом?

Одувек ми је спорт био у крви, ако могу тако да кажем. Цео живот сам у спорту. Почео сам веома рано да тренирам фудбал, који сам играо у книнској „Динари“ неколико година, до тренутка када сам доживео тежу повреду и када сам овај спорт напустио. Доживео сам прелом скочног зглоба и после оправка, који је дуго трајао, развио сам страх од поновне повреде, страх који је, нажалост, био јачи од мене и који ме је и удаљио од фудбала. После тога сам покушао са пливањем, рукометом, али се све то некако завршавало далеко од професионалног нивоа. Наравно, остао сам близак спорту, али овај пут као физиотерапеут у различитим спортовима.

• Шта је све рат променио у Вашем животу?

Рат је променио много, много тога у мом животу. И не само у мом, већ и у животу свих људи који су живели на ратом захваћеним подручјима, и оних који су осетили последице на неки други начин - испољен кроз санкције, пад животног стандарда, бригу за родбином и пријатељима.

Рат у Хрватској се већ могао осетити 1990. године када сам завршавао основну школу. Неоптерећени временом и тиме ко смо и шта смо, одједанпут је постало важно да ли си Хрват или Србин; пријатељи су одједанпут постали не тако важни, бракови су почели да се распадају, нисмо више могли да се крећемо слободно и почели смо константно да живимо у страху од сваког наредног дана. Плашили смо се шта доноси, да ли ће се сирене огласити тог дана, да ли ће да буде новог бомбардовања, да ли ће ми се отац вратити са ратишта. Сва та питања су веома често остајала без одговора и сама наметала нова - куда идемо, када ће све то да се заврши. Постао сам одговорнији према себи и стварима око себе, према родитељима. Више сам ценио сваки њихов напор да дођу до новца који нам је био преко потребан, а било га је тешко зарадити. Из Книна сам отишао 1993.г. из безбедносних разлога и да бих наставио нормално са школовањем. Терет који сам осећао био је превелик за некога ко је дошао из малог града и једини начин да оправдам сав њихов труд и бригу за мене био је да кроз успех у школи покушам да им вратим макар мало. Мислим да ме је све то променило. Постао сам одговорнији, пажљивији, обзирнији. Научио сам да раздвајам битно од небитног, да ценим праве вредности у животу.

• Шта сте као дечак хтели да budete кад порастете?

Верујем да се нисам много разликовао од друге деце, па сам сходно томе хтео да будем све. Почело је од љубави према фудбалу. Хтео да будем фудбалер, док се ти снови нису распршили због поменуте повреде. После тога, пажњу ми је привукла војска – авијација, хтео сам да postanем пилот. Иако је почињао рат, жеља је била толико јака да сам убедио родитеље да идем на војни, здравствени преглед у Сплит. Једино чега се сећам после тога су сузе проливане у возу у повратку кући. Након тога медицина ми постаје опсесија и уписујем се у Средњу медицинску школу у Книну, са намером да postanем кардиохирург. Сада са сигурношћу могу да кажем да ми је то била и највећа животна жеља јер ме и даље држи осећање „туге“, што нисам био довољно упоран и истрајан да упишем Медицински факултет и да наставим са образовањем и специјализирам кардиохирургију. Али, опет сам и срећан што сам остао у медицини, једној њеној грани - спортској медицини

• Како су изгледале ваше студије?

После завршене Средње медицинске, физиотерапеутске школе у Београду (1995), уписао сам се на Вишу физиотерапеутску школу у Земуну. Завршетак средње школе, био је пропраћен и дилемом да ли да покушам да се упишем на Медицински факултет, и да покушам да остварим своју жељу везану за кардиохирургију или да се упишем на Вишу физиотерапеутску. Одлучио сам се за вишу школу коју сам завршио 1999. г. 24. марта! Прелепо време, прелепе студије које сам похађао са скоро пола свога одељења из средње школе, па су уједно и биле наставак дружења

са свим тим „људима“, који су ме прихватили тих ратних година у своје одељење, прихватили и учинили све да се осећам као један од њих. Можда је ово и прилика да им захвалим још једанпут на свему.

• Колико година познајете Новака?

Новака сам упознао 2001, 2002. г. у Тенис клубу „Гемакс“, где је тренирао једно време, а ја радио повремено као физиотерапеут. Тада ми је остало у сећању његово освајање Јуниорског шампионата Европе и приче о њему као о „златном“ и веома талентованом дечаку, којем су предвиђали светлу будућност. Сретали смо се, с времена на време, у истом том клубу, а званично смо почели са сарадњом 2007. г. на препоруку Ненада Зимоњића.

• Шта подразумева посао физиотерапеута?

Посао физиотерапеута подразумева коришћење свих техника, средстава и облика физиотерапије са циљем превенције настанка повреда; убрзавање опоравка када је већ дошло до повређивања и максималног оспособљавања што ранијег повратка на терен. Ближе, тај посао би подразумевао коришћење манипулативних техника (масаже, манипулације, кiroprактика, истезања), коришћење различитих облика физикалне терапије, као и кинези-терапија, терапија покретом. Сама превенција би подразумевала константан скрининг играча, његово константно праћење и указивање на могућу појаву проблема који би могао да доведе до повређивања, а самим тим и одсуства играча са терена. Укратко, као физиотерапеут потребно је да уз сарадњу са осталим члановима тима (кондициони тренер, стручни тренер, или тренер у спорту којим се бави играч о којем водите рачуна, нутрициониста, психолог, породица) урадите апсолутно све, или онолико колико је у вашем опису посла, да спречите појаву „проблема“ или повреде.

• Како припремате Новака Ђоковића за турнире?

Сама припрема би подразумевала (под условом да не постоји проблем, повреда) преглед тела, систематски преглед врата, рамена, кичме, карлице, кукова, колена, стопала, те корекција или исправљање дисбаланса

ако постоји; загревање најоптерећенијих делова тела (рамена, лактови, одређени делови кичме, одређене мишићне групе), као и њихово истезање (активно или пасивно истезање), присуствовање тренинзима, са циљем да би се опет исконтролисала „кретња“ тела и предупредила појава проблема. После тренинга следи опоравак који подразумева проверу тела, истезање, масаже, те коришћење других облика и техника опоравка, које су у складу са тренутком у којем се играч налази (тренажни процес, припреме или је у питању такмичарски период).

• С обзиром на то да сте поред Новака радили са много славних личности попут Марадоне и Николе Јестратијевића, какав је био осећај радити са њима?

Мислим да је сан сваког физиотерапеута који је у спорту да ради индивидуално, да се посвети свом играчу, да му се преда у потпуности, као што би и играч требало да се у потпуности преда физиотерапеуту. С обзиром на то да сам био у могућности да радим са многим нашим спортистима, да радимо индивидуално, да делимо радост, тугу, успех и неуспех, да заједно постављамо циљеве и рушимо препреке, померамо границе, свакако могу да кажем да је осећај невероватан, јединствен. Пресрећан сам! Пресрећан сам због постигнутих резултата, а највише од свега, што сам успео да са већином тих спортиста постанем и останем пријатељ, неко на кога могу да се ослоним и рачунам, као што и они могу да рачунају на мене.

• Колико Новак Ђоковић тренира дневно и како?

Новакови тренинзи зависе од периода у којем се тренутно налази, а односи се на то да ли се тренутно налази у припремном периоду за турнире или се налази већ на турниру. Ако је у питању припремни период, време и тежина тренинга су интензивнији. У питању су сати проведени на терену, као и сати проведени у фитнесу, као и завидно време проведено на опоравку. Док се време смањује када се већ налазимо на турниру јер мечеви сами по себи узимају, и одузимају много снаге и енергије, па се самим тим и у односу на истрошеност и тренутно стање тела, скаћује и време које је потребно за тренинг. Постоји једна велика истина, не постоје пречице до успеха, не постоји заобилазни пут, количина уложеног труда, времена, енергије, требало би да буде пропорционална количини и величини постигнутог успеха.

• Из једног интервјуа закључујемо да сте веома везани за своју породицу, како вам пада растањак од породице када имате густ распоред турнира?

Јако сам везан за породицу. Тренутно је сачињавају моја супруга и ћеркице Мила, Исидора, и Софија. Они су ми све, они су моја снага, моја енергија, они су мој покретач. Свакако би се могло помислити да сам после оволико година путовања навикао на растање, али

нисам. Посебно бих истакао снагу супруге која остаје са три ћеркице и брине о њима. Да не осећам њену и њихову снагу и пожртвованост било би много, много тешко. Најтеже ми падају сузе и плач ћеркица јер су мале и не разумеју зашто одлазим.

• Због чега деца треба да се баве спортом?

Бављење спортом има изузетан значај за развој детета, како у физичком смислу, тако и у интелектуалном. Спорт је један од најчистијих и најплеменитијих облика, форми живота у којима особе имају могућност да учествују и остварују се. Сваки спорт има својих предности, у односу на друге, али овде дефинитивно не можемо да говоримо о поседовању мана или негативних страна спорта. Дете започиње са процесом осамостаљивања и социјализације, који ће свакако имати важан значај у даљем развоју детета, као појединца, и као личности. Дете почиње да успоставља сопствени систем вредности и да га усваја, почиње да формира осећај за правично надметање, чије вредности преноси у свеукупни живот. Стицање пријатељстава је још једна од важних карактеристика спорта, пријатељства која су неизнуђена, добронамерна, права, и искрена, где се особе проналазе по систему мерења вредности, по систему истог гледања на ствари и живот, наравно својствено узрасту и добу у којем се дете налази. Спорт учи децу како се шире пријатељства широм света, неоптерећена предрасудама о култури, вери, боји коже. Спорт свакако носи можда и најважнију сврху, а то је да здраво тело, производи и здрав дух; дух који ће деци помоћи да изграде осећај поштења, толеранције, осећаја за друге. Све то би требало и помаже деци у изградњи истих, у процесу израстања у поштене и поуздане особе које ће увек бити спремне да помогну другима.

Новинарска секција

Дејвид Боуи

Дејвид Боуи(1964-2016) био је један је од најпознатијих британских рок музичара, певача, композитора и глумаца. Боуијева музичка каријера трајала је више од пет деценија, а био је склон сталном мењању музичког стила и имиџа, нарочито од 1970. године. Преминуо је 10. јануара 2016. године, после осамнаестомесечне борбе са раком јетре.

Своју гласбену каријеру починје врло рано као шеснаестогодишњак.Као млад је имао операцију ока. Најранија песма којом се прославио био је сингл "Space Oddity" из 1969. године и који је због спуштања на Месец имао велик успех.

Најзначајнији Боуијев албум био је „Успон и пад Зигија Стардаста и паука са Марса“ ("The Rise and The Fall of Ziggy Stardust and The Spiders From Mars"). То је био концептуални албум са причом о ванземаљцу који долази на Земљу,Боуи постаје мегазвезда. Заштитни знак турнеје био је огромни стаклени паук, посебно израђен за ту прилику. Турнеју за албум "Ријалит" (2005. године) морао је да прекине због мањег срчаног удара. 1993.године издаје свој соло албум "Black Tie White Noise" који је мјешавина соул, џаза и хип-хопа.

1993. издаје инструментални албум са филмском гласбом (музиком) "The Buddha of Suburbia"

Дејвид Боуи је користио за свој невиђени таленат многе инструменте (гитару, вокал, саксофон, клавијатуре...)

Његови жанрови субили рок, глам рок, поп, електринска музика.

„The Ramones“

Панк музика

Колевком панка сматра се Велика Британија. Панк музика је настала средином седамдесетих. Панк је један од најекцентричнијих и најјачих музичких, али и друштвених покрета. То је култура младих различита од популарне културе. Панк није само музика, то је и идеологија, стил облачења, визуелни идентитет. Панкери су, углавном, млади људи другачијег мишљења, којима је заједнички дух непризнавање канона.

„Sex Pistols“

Најистакнутији представници панка су бендови „Sex Pistols“, „The Clash“ и „The Ramones“. Бенд „Sex Pistols“ је трајао само три године, али њихови хитови „Anarchy in the UK“ и „God save the queen“ и данас су химне панк следбеника. Најдуже је трајао бенд „The Ramones“, преко 20 година.

Најпознатије панк-рок групе код нас су: „Пекиншка патка“, „Гоблини“, „Атеист реп“, „Ритам нереда“, а у региону „Куд идијоти“ и „Хладно пиво“.

Панк песме карактерише „тврди“ звук, проста и кратка мелодија, једноставни аранжмани и често шокантни

текстови. Панк бенд чине бубњеви, једна или две електричне гитаре, бас и вокал. Тешки бубњеви, гитаре са моћним акордима, певање кроз нос, вриштање или дубок глас, чине типичну панк песму. Текстови песама су храбри, револуционарни, говоре о положају младих. Стихови многих панк песама, садрже политичке ставове, уперени су против војске, полиције, краљевске породице... Панкери су идоли бораца против система. Панк има своју естетику: зихернадле, јарко обојена коса, чизме, пирсинзи... Мода панкера седамдесетих није била спонтана и јефтина, као што се тада мислило. Менаџер Sex Pistols-а био је у вези са креаторком Бивијен Вествуд, она је бринула о њиховом облачењу и обележила стил панка. Бутик са панк гардеробом, који је тада отворили и данас постоји у Лондону.

Милош Крстић 8/1

МУЗИЧКИ КВИЗ

1. Повежи композиторе са периодима у којима су стварали и поред сваког периода написати век.

Фредерик Шопен
Волфганг Амадеус Моцарт
Јохан Себастијан Бах
Лудвиг ван Бетовен
Антонио Вивалди
Георг Фридрих Хендл

барок
романтизам
барок
барок
класицизам
класицизам

2. Који је век обухватио романтизам у музици?

А) 16.
Б) 18.
В) 19.

3. Издвој балете из наведених наслова.

А) „Лабудово језеро“
Б) „Набуко“
В) „Кармен“
Г) „Крцко Орашчић“
Д) „Фигарова женидба“
Ђ) „Охридска легенда“

4. Чиме се у мјузиклу изражава драмска радња?

А) гласом и глумом
Б) гласом, игром и глумом
В) покретом, глумом и мимиком

5. Реши следећи ребус.

„Прати своју звезду – Данте“

Група ученика Основне школе и Гимназије „Руђер Бошковић“ посетила је изложбу „Прати своју звезду – Данте“ у Педагошком музеју. На изложби је приказано преко 100 издања чувене Дантеове Комедије на око 20 европских и светских језика издатих у протеклих 190 година. Посебан део изложбе су оригинални цртежи српског сликара и академика Владимира Величковића као и оригинални портрети Дантеа, сликара Предрага Баја Луковића и педагога Војислава Бакића.

Ученици су посетили и сталну поставку Педагошког музеја која поседује богату збирку докумената, фотографија, макета, уџбеника, учила, ученичких и наставничких радова и пружа потпуну слику о развоју српских школа од средњег века до 1991. године.

Изложба „Шумови мора“

Ученици шестог разреда били су у Галерији Природњачког музеја на изложби „Шумови мора“ ауторке Биљане Митровић.

Ученици су открили цео један непознат свет мекушаца – шкољки, пужева и главоножаца са дна светских мора и океана из Опште збирке мекушаца Природњачког музеја.

На изложби је приказано преко 200 врста пужева, шкољки и главоножаца од којих су неки величине и до пола метра, из мора и океана Индо-Пацифика, Атлантског океана, Средоземног мора, Северног мора, са Кариба, обала Аустралије, Новог Зеланда и других делова света.

Ботаничка башта

У уторак 29. 3. 2016. године ученици четвртог разреда били су у посети Ботаничкој башти „Јевремовац“. Посета је организована у склопу истраживачке теме „Делимо планету“. Ученици су имали прилике да виде ретке врсте биљака и да се упознају са екосистемима прашуме и пустиње, као и да уживају у Јапанском врту. Прикупивши обиље информација и фотографија вратили су се у школу да сакупљене податке искористе за даља истраживања.

Стефан Суботић 6/1

Посета Ботаничкој башти

У оквиру трансдисциплинарне теме „Sharing the planet“, група PS2 истраживала је о животном циклусу биљака, значају биљака за живот на земљи и о значају и

важности рециклаже. Поред истраживања у школским условима, организована је посета Ботаничкој башти где су деца имала прилику да виде различите биљне врсте у самом парку и у стакленој башти, као и да разговарају са еколозима о значају и начинима очувања природе.

Милан Ђајић 6/1

Време је за грудвање

Ученици другог, трећег и четвртог разреда били су на три-де пројекцији анимираног филма „Време је за грудвање“ у биоскопу „Рода“ у уторак 8. марта. „Време је за грудвање“ је допадљива анимирана комедија о нади и пријатељству, која истражује живахне односе међу децом као и њихов ентузијазам и солидарност у игри. Ова забавна и маштовита зимска биоскопска авантура води малишане у време детињства њихових родитеља, који су зимски распуст проводили радујући се снежним чаролијама, и пружа им идеју за креативне и готово заборављене игре на снегу као што су грудвање и санкање.

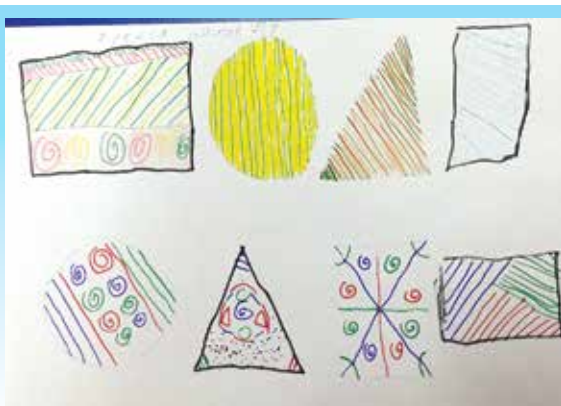
Анастасија Оцокољић 6/1

Буди безбедан, буди слободан

Ученици првог разреда основне школе били су у посети МУП-у „Чукарица“ у четвртак 24. марта. Ђаци су слушали предавање које се односи на основне информације о полицији и њеној улози у безбедности. Такође, имали су прилику да виде и део опреме полиције: панцир, шлем, гас маске. Посебно им је била интересантна посета Форензичком центру где су научили како се на основу отисака спроводи истрага. Посета је део традиционалне едукативне акције „Буди безбедан, буди слободан“, која се у нашој школи организује дуг низ година.

Стефан Родић 6/1

Алекса Лолић 6/1

ФЕСТ брише границе!

У складу са слоганом овогодишњег Феста, највећег међународног филмског фестивала у нашој земљи, наши ђаци су били посетиоци ове манифестације. Иако је тешко за узраст основне школе пронаћи адекватан филм, руђеровци су гледајући „Звиздан“ и „Младост“ препознали суштинске вредности ових награђиваних филмова. У разговору који су водили са наставницама књижевности, они су показали колико су проницљиви и пажљиво уочавали детаље којима су грађене комплексне филмске приче. Изненађујући су били њихови коментари, поимање и вредносни судови до којих су дошли. Зато са поносом можемо да закључимо да смо били истински део Феста и избрисали границе које деле одраслу и новостасавајућу публику.

Теа Полимац 6/1

„Наглавачке“

У петак 4. марта најмлађи ученици наше школе били су на претпремијери савремене интерактивне глесне представе за децу „Наглавачке“ у Малом позоришту „Душко Радовић“. Обрађујући се дечијој радозналости, представа на специфичан начин стимулише перцепцију и интеракцију и позива децу да учествују, истражују и открију себе и друге кроз необично визуелно и физичко искуство. Њихова улога и учешће у извођењу их охрабрује и подстиче да виде себе и друге из нове перспективе, позива их на сарадњу, интригира њихову радозналост и доприноси њиховом схватању глеса и уметности. Пројекат је реализован захваљујући подршци: Министарства културе Републике Србије, Swedish Arts Council, Stockholms Stad, Kulturförvaltningen Stockholms Läns Landsting, Arts Station Foundation by Grazyna Kulczyk.

Богдан Јоковић 6/1

„Преваранти“

У четвртак 17. 3. ученици старијих одељења били су у Малом позоришту „Душко Радовић“ на претпремијери представе „Преваранти“.

Провели смо дивно време, уз много смеха. Ученици су из позоришта изашли препуни лепих утисака, задовољни представом коју су гледали која их је пре свега насмејала. Радујемо се неком новом одласку у позориште „Душко Радовић“.

Стефан Суботић 6/1

Посета Конаку кнеза Милоша

У оквиру истраживачке теме Хероји (Heroes) посетили смо Конак кнеза Милоша на Топчидеру. Ученици су проширили знање о Другом српском устанку и имали прилику да сазнају о животу у Србији и Европи током XIX века.

Теа Полимац 6/1

Сајам туризма

У петак 19. фебруара ишли смо на Сајам туризма. Саслушали смо кратку путописну причу о Азурној обали и посетили много штандова са веома разноврсном туристичком понудом. На овом кратком „путовању“ кроз сајам, стигли смо до Малезије, Индије, до острва у Егејском мору и Кариба. Ова посета је отворила само једна врата за упознавање са непроцењивим благом различитих култура и жељу за посетом различитих земаља, али истовремено и жељу за упознавањем властите земље.

Теодора Магазин 6/2

Клизање у Хали „Пингвин“

У уторак 23. фебруара ученици наше школе имали су прилику да опробају своје клизачко умеће на леду Ледене дворане Хале „Пингвин“ на Новом Београду. Клизање на леду је раширен облик рекреације, али и основа многобројних спортова и спортских дисциплина на леду. Према сачуваним подацима, прве клизачке настале су у Шведској у 9. веку и направљене су од животињских костију. Неко је успешно завршавао кругове, неко се уверио колико је лед тврд, а сви су се добро провели и забавили.

Теа Полимац 6/1

Новогодишње представе

Ученици млађих разреда посетили су ове недеље Позориштанце „Пуж“ и Београдско драмско позориште, где су гледали новогодишње позоришне представе. Ученици трећег и четвртог разреда погледали су представу „Три новогодишње шкриње“, забавну причу о правом другарству и првим љубавима. Најмлађи основци уживали су у представи „Заљубљени Снешко“ у којој глуми феноменална глумачка екипа на челу са легендарним Бранком Коцкицом.

Теа Полимац 6/1

Изложба „Пупин“

Ученици шестог и осмог разреда посетили су интерактивну изложбу „Пупин“, посвећену једном од наших највећих научника – Михајлу Идворском Пупину, која обухвата до сада најобимнији пресек његовог живота и дела. Ове 2015. године обележава се важан Пупинов јубилеј – тачно стотину година од када је пријавио својих седам патената који представљају рађање области телекомуникација, али и осамдесет година од Пупинове смрти, због чега је УНЕСКО ову годину прогласио годином Михајла Пупина.

Изложба користи најновије технологије које омогућавају да сваки сегмент изложбе буде интерактиван. Изложбу реализује Историјски музеј Србије под покровитељством Министарства културе и информисања Републике Србије, уз подршку Телекома Србије и компаније Нелт.

Стефан Суботић 6/1

САНУ – пријем за најбоље

Председник САНУ академик Владимир Костић уприличио је пријем за ученике који су освојили медаље на међународним такмичењима из математике, физике, информатике и других природних наука. Међу званицама пријема били су и ученици нашег образовног система: Тара Чолић, Деан Полимац и Дејан Ковач, као и генерални менаџер Младен Шарчевић. Академик Владимир Костић истакао је да Академија има важну улогу у даљој подршци и афирмацији младих

талента, будућих научника, који су својим резултатима на међународним такмичењима већ пронашли своје место у свету науке. Поручио је да су млади научници будућност Србије који својим радом треба да допринесу свеукупном привредном развоју наше земље. Ученици су од САНУ добили на поклон ранац за рачунар и за будуће научнике веома прикладну књигу „Од пашњака до научењака“, аутобиографију Михајла Пупина.

Анастасија Оцокољић 6/1

„Мали принц“

Ученици петог, шестог и седмог разреда били су уторак 15. децембра на пројекцији анимираног филма „Мали принц“ у биоскопу „Рода“. Режијер овог анимираног остварења је Марк Озборн, а филм је премијерно приказан у Кану. То је адаптација једног од најчитанијих романа за децу свих времена, аутора Антоана де Сент Егзиперија. Књига је широм света извођена као представа, играна је неколико пута као опера и балет, али је ово прва анимирана верзија, с изузетном глумачком екипом која позајмљује гласове главним јунацима. Причу насталу пре више од сто година дочарала нам једна девојчица која живи у 21. веку.

Милош Крстић 8/1

Изложба слика Надежде Петровић

Поводом стогодишњице смрти Надежде Петровић у Великој галерији Дома Војске Србије, организована је изложба слика ове значајне уметнице. Ученици АРТ секције имали су прилику да виде 73 слике из Народнoг музеја. Надежда Петровић није само сликала, излагала и пратила збивања на европској ликовној сцени него се трудила да свестраном делатношћу допринесе напретку човечанства. Поред тога што је била посвећени сликар, била је и учитељица цртања у Вишој женској школи, покретач ликовних манифестација, ликовни критичар, аутор позоришне драме. Надежда се посветила и хуманитарном раду. Прикупљала је помоћ за народе под турском окупацијом и предводила протесте против анексије Босне и

Херцеговине. О правима Срба и осталих поробљених словенских народа говорила је на скуповима код нас и, захваљујући знању француског, немачког и руског језика, у иностранству.

Матија Марић 8/1

Премијера „Тајна супер блага“

Наши најмлађи ученици били су на премијерном извођењу представе „Тајна супер блага“ у Позориштанцету „Пуж“, у четвртак 14. априла. Ово је још једна „пужевска“ представа о експедицији која је кренула у потрагу за благом на челу са чувеним Бранком Коцкицом. Као што смо и очекивали од њега, поново нас је све у овој урнебесној, шаљивој авантури добро забавио и насмејао. Овом представом обележен је 39. рођендан Позориштанцета „Пуж“.

Милош Крстић 8/1

Шетња Калемегданом

У оквиру истраживачке теме „Где смо ми у времену и простору“ (Where we are in place and time) група PS2 је посетила Калемегдан. Приликом ове посете деца су истраживала остатке римске културе и архитектуре. Посета представља практичан део истраживања на тему античких цивилизација и њиховом доприносу животу људи данас. Наравно, искористили смо лепо време за предах у паркићу и вожњу возићем.

Богдан Јоковић 6/1

У посети ватрогасно-спасилачкој јединици „Кошутњак“

У оквиру традиционалне школске акције „Буди безбедан, буди слободан“, најмлађи ученици ОШ „Руђер Бошковић“ посетили су у понедељак 18. априла 2016. године.

Ватрогасно-спасилачку јединицу „Кошутњак“. Ученици су обишли просторије Ватрогасно-спасилачке јединице, контролне собе где долазе хитни позиви, а затим видели опрему и униформе.

Такође, имали су прилику да се провозају ватрогасним колима са укљученим сиренама и присуствују демонстрацији гашења пожара специјалном пеном. Циљ посете је едукација наших најмлађих ученика о

значају спречавања настанка и о поступању у случају пожара.

Емилија Пуповац 6/1

Посета природњачком музеју

У оквиру теме „Делимо планету“, ученици четвртог разреда су у среду, 13. априла 2016. имали час природе и друштва „на терену“.

Посетивши Природњачки музеј имали су прилике да науче како шкољка ствара бисер, које шкољке праве златне нити од којих се може сашити хаљина или од којих шкољки и на који начин се у прошлости правила ретка и драгоцене љубичаста боја.

Представа „Сумњиво лице“

Ученици осмог разреда били су у петак, 1. априла у Југословенском драмском позоришту где су гледали представу „Сумњиво лице“.

Последње три године наши матуранти традиционално одлазе да гледају познату Нушићеву комедију, која је део њихове школске лектире.

Ученици су уживали у представи и били добра позоришна публика. Провели смо лепо вече у позоришту и у духу првог априла, Светског дана шале, много се смејали.

Милош Крстић 8/1

МЕЂУНАРОДНИ САЈАМ ТЕХНИКЕ И НАУЧНИХ ДОСТИГНУЋА

Група ученика виших разреда посетила је 60. Међународни сајам технике и техничких достигнућа који се одржао од 16. До 20. Маја 2016. Године на Београдском сајму.

Ученици су имали прилику да се упознају са областима и достигнућима о којима уче на часовима техничког васпитања. Из области енергетике то су соларни панели, колектори и геотермална примена. Из области обраде метала било је интересантно видети аутоматско заваривање. Ученици су видели и контролну собу за праћење и регулисање железничког саобраћаја на територији Београда. Највише пажње су привукли роботи и њихова употреба у разним областима индустријске производње. Занимљиво је било видети и 3Д штампаче и моделе који су урађени на њима. ЦНЦ машина и њена примена у изради уметничких дела такође је оставила снажан утисак. Била је то веома интересантна и садржајна посета.

Теа Полимац 6/1

Рекреативна настава на Златибору

Ученици ПС2, граде 1, 1/1, grade 2, 2/1 и grade 3 разреда били су на рекреативној настави на Златибору од 23. до 29. маја 2016. године. Тамо су имали прилику да се међусобно боље упознају и друже, уче у природи и сазнају многобројне занимљивости о нашој земљи и њеној историји. Обилазећи Дрвенград на Међавнику, Шарганску осмицу, Беле воде и Сирогојно, ученици су видели лепоте Златибора и стекли нова знања о животу људи некад и сад. Посетили су и метеоролошку станицу и ишли у пешачку туру до споменика. Шетњама златиборским ливадама и шумама, ученици су могли да препознају и примене знања о природи која су стекли у школи. Кроз планинарење, спорт и игре, увидели су значај рекреације за здравље. После сваког активног и испуњеног дана, увече су имали забавно-едукативни програм.

Емилија Пуповац 6/1

Са Пупином и природом

Ученици 6. разреда су у 1. полугодишту посетили изложбу посвећену Михаилу Пупину у Историјском музеју Србије. И на излету 25.5.2016. г. дружили смо се са овим великим научником у његовом родном Идвору. Посетили смо родну кућу и Народни дом који носи Пупиново име. После тога екологија и зоологија су биле преокупација шестака. Уживали су у природном богатству, птицама и миру који није нарушило ни одушевљење и раздраганост наших заинтересованих ученика.

Теа Пуповац 6/1

Рекреативна настава на Копаонику

Ученици трећег и четвртог разреда наше школе провели су седам предивних дана у Брзећу, на Копаонику. Дани су нам протекли у добром расположењу, лепом времену, дружењу и укусној домаћој храни.. Деца су била добра, здрава и насмејана.

Богдан Јоковић 6/1

Излет у Сремске Карловце

У среду, 25. маја, ученици осмог разреда су ишли на излет у Сремске Карловце и Петроварадин. Посетили смо Пероварадинску тврђаву, видели познати, необични сат и одслушали предавање водича. У Сремским Карловцима само посетили цркву посвећену Светом Николи, видели смо прву српску гимназију и наравно поменули смо Бранка Радичевића. Шетња поред Дунава и дружење са другарима у романтичном амбијенту су дали посебан печат завршетку школске године.

Матија Марић 8/1

Једнодневни излет - Историјски Београд

Тако близу а тако далеко. Ова кратка реченица најбоље описује излет ученика петог и седмог разреда током кога су посећени Винча и Калемегдан. Одласком на локације удаљене свега десетак километара од наше школе отпутовали смо у далеку прошлост, праисторију и најранији период историјске епохе - античко доба. У Винчи смо сазнали све о животу човека у млађем каменом добу и закључили да се наши далеки преци из тог периода никако не могу сматрати и називати примитивним. Пратећи ток Дунава стигли смо на Калемегдан. Овај пут предмет интересовања нису биле зидине тврђаве већ оно што се испод њих налази, београдски лагуми. Римска сала Библиотеке града Београда, Римски бунар, калемегдански бункер, Барутана и вински подрум дочарали су мистични дух давних времена, изазивали помешана осећања од језе до поштовања за достигнућа претходних генерација, а свакако допринели да боље упознамо прошлост града у коме живимо.

Стефан Суботић 6/1

Спомен-плоча на Крфу

Срби на Крфу

Нападом аустроугарске царевине на Краљевину Србију 28. јула 1914. године отпочео је Први светски рат, или како су га савременици звали „Велики рат“, рат који је однео више од 15 милиона живота и који је оставио велике последице по Европу и свет. У Великом рату се нашла и мала Србија, слободна, независна и храбра да се супротстави германском империјализму који је угрожавао европски мир. Први напади Аустроугарске на Србију, који су започели форсирањем реке Дрине, одбијени су у славној Церској бици, у којој је српску војску предводио Степа Степановић, док је крајем исте 1914. године, у Колубарској бици, аустроугарска војска дефинитивно протерана из Србије. Овако тешко нанети порази од стране српске војске алармирали су немачке и аустроугарске војне и политичке врхове. Крајем наредне 1915. године, под заповедништвом немачког генерала фон Макензена, покренута је нова офанзива против Србије, овога пута са много већом војском и са много више опрезности него раније. Српска војска овога пута није могла да се супротстави далеко надмоћнијој немачкој војсци. По одлуци Владе Краљевине Србије, наређено је повлачење целокупне српске војске и свих државних институција. Тих дана

започиње „голгота Србије“, период српске историје који ће остати запамћен као период великог страдања српског народа и српске државе. Повлачење преко Рашке, Косова и Метохије и Албаније оставиће дубоке трагове у колективном сећању српског народа на тренутке када су њихови преци поднели надљудске напоре због своје отаџбине и свог народа. Стигавши на обале Јадранског мора, где су их сачекали савезнички бродови, пре свега француски, српски војници су били пребачени на грчко острво Крф (Острво спаса). Током јануара и фебруара 1916. године на острво Крф је пребачено око 135 000 српских војника, где је првих дана било тешко преживети јер савезници нису обезбедили довољно хране, одеће, пића и других основних животних намирница за исцрпљене српске војнике. У каквом стању су били српски војници најбоље сведоче речи француског очевица: *Сви уопште беху потпуно исцрпени, страховито мршави. Јадни Срби. Излазили су из чамаца придржавани од морнара и шесера, пењући се тешко уз брдо подупирући се пушкама и најзад се сурвавали потпуно исцрпени, готово бесвесни.* Тешко оболели војници су били превожени на острво Видо (Острво смрти), где је у периоду од два месеца изгубило живот око 5 000 српских војника. Море које се налазило између поменутих острва је претворено у гробницу

Српска војска на путу од Крфа до Солуна

и многе друге. После краткотрајног опоравка, српска војска је већ током марта 1916. године пребачена на новоформирану Солунски фронт, одакле ће 1918. године кренути у ослобођење отаџбине. На острву Виду се данас налази Маузолеј – спомен-костурница рађења по пројекту архитекте Николаја Краснова, на чијим се мермерним зидовима налазе касете са костима палих бораца. О великој повезаност Крфљана и Срба сведочи и то што су се у говору становника Крфа одржале речи попут „тата“, „баба“, „глава“, „кућа“ и многе друге. У знак поштовања према српским жртава, мештани Крфа и околних места нису ловили рибу наредних 50 година на месту где су сахрањивани српски војници. Албанија, Крф и Видо су места великих српских страдања током Првог светског рата и ми, као потомци, имамо задатак да негујемо сећање на велика дела наших предака.

Историјска секција

Српски војник на Крфу

српског народа, а најбоље сведочанство о размерама трагедије која је задесила српску војску током боравка на Крфу и острву Виду можемо разумети читајући чувену песму Милутина Бојића – *Плава гробница*. Тих година на Крфу је била смештена целокупна српска држава. На острву је заседала српска влада и српски парламент, тамо је пребачена и државна банка, команда војске и све остале значајне институције које су чиниле једну државу. Излазиле су и *Српске новине*, штампане су књиге и уџбеници за децу, формирана је српска основна школа, као и гимназија, организована су спортска друштва. Друштвени живот је живахан и поред катастрофе која је задесила српски народ. Године 1917. потписана је *Крфска декларација*, документ који су потписале Влада Краљевине Србије и Југословенски одбор, и који се односи на уређење будуће заједничке државе. Током боравка на Крфу настале су и познате српске песме које су се певале у тим временима, као што су *Креће се лађа француска, Тамо далеко, Ја сам ја, Јеремија*

ДАН ПЛАНЕТЕ ЗЕМЉЕ

Дан планете Земље се обележава сваке године 22. априла. Амерички портал *Business Insider* је поводом овог дана, објавио неке занимљивости које су везане за нашу планету. Преносимо вам неке од њих:

- Сваки дан се роди 200 хиљада људи.
- Сматра се да ће 2050. године на Земљи живети 9,2 милијарди људи.
- Температура Земљиног језгра је око 5.500 степени, што је приближно једнако оној на површини Сунца.
- Највиша температура икада забележена је 1922. године у оази Ел Азизи у Либији и износила је 57,8°C.
- Најнижа забележена температура измерена је 2010. године на Источно антарктичкој висоравни, невероватних -94,7°C.
- Човек може без заштите преживети два минута у Свемиру.
- Земљи је потребно 23 сата, 56 минута и 4 секунде да се окрене око своје осе.
- Слана вода на Земљи чини 97% укупних водених површина, а питка само 3%.
- Чак 90% смећа у океанима чини пластични отпад.
- Од укупне количине злата на Земљи, 99 % се налази у њеном језгру.
- Кинеско загађење ваздуха је видљиво из свемира, док Кинески зид - није.

Чувајте Земљу, само њу имамо!

ГЕОГРАФСКЕ ЗАНИМЉИВОСТИ

Шест највећих држава света (Русија, Канада, Кина, САД, Бразил и Аргентина) заузимају скоро половину светске територије.

Само шест држава у Европи има само једног суседа, то су: Португал, Сан Марино, Ватикан, Ирска, Данска и Монако.

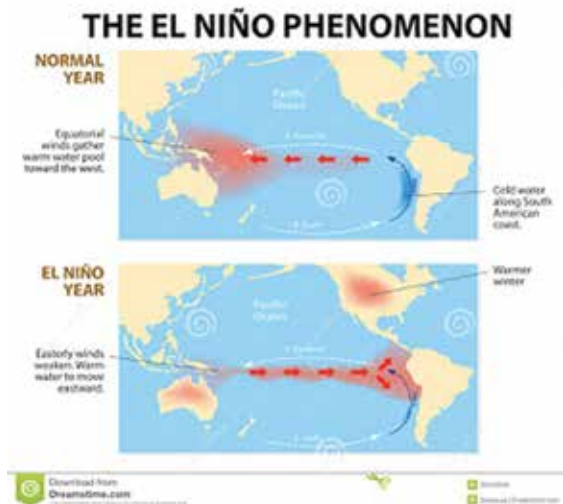
Највећу делту (тип ушћа) има река Ганг у Јужној Азији.

Хималаји су највише планине на свету (Монт Еверест, 8848м), али овде се налази још 19 највиших врхова.

Улан Батор је главни град Монголије и најхладнији главни град на свету.

ГЛОБАЛНО ЗАГРЕВАЊЕ ИЛИ „МАЛИ ДЕЧАК“ ЕЛ НИЊО

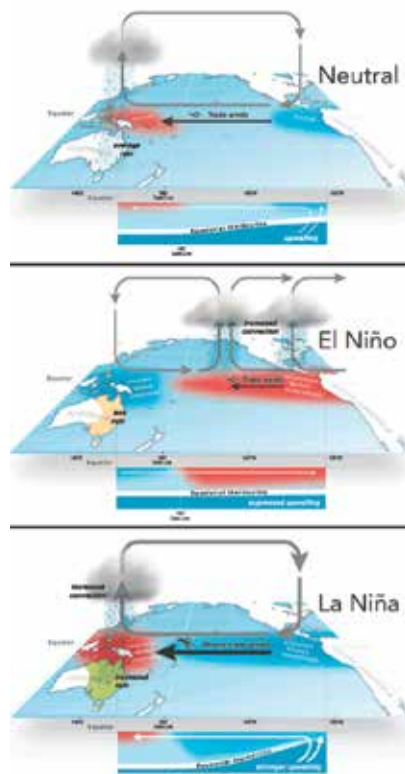
Дуго се говори о глобалном загревању, о повећању просечне температуре на Земљи у зимским и летњим месецима, али се још увек не зна шта изазива то повећање. Често читамо о издувним гасовима, фабрикама без филтера, фреону и многим другим загађивачима, али се увек појави осећај недоречености и као да у том објашњењу нешто недостаје. О феномену Ел ниња се мало зна, посебно у земљама које нису директно изложене овој природној појави, као што је наша.

Име ове појаве је везано за Исуса, јер се онај ефекат највише осећа око Божића (зато се и зове Мали дечак). Ел нињо је појава која се јавља у жарком појасу Пацифика (Тихог океана), између обала Индонезије (у Југоисточној Азији) и Перуа (на западној обали Јужне Америке). Тачније, овај ефекат је последица промене ваздушног притиска и правца дувања ветрова на Пацифику. Ова, наизглед, једноставна промена изазива низ последица које утичу на живот великог броја људи. У жарком појасу, где се јавља овај ефекат, вода океана има високу температуру. Међутим, током године се дешава да је температура воде око Индонезије буде виша од температуре воде поред обале Перуа, иако је у питању исти океан. Зато постоји и разлика у ваздушном притиску који је виши поред обала Перуа. Природна законитост је да ветар увек дува из области високог ка области ниског ваздушног притиска, па тако и овде дува из правца Перуа ка Индонезији. Тада се у Југоисточној Азији излучи велика количина падавина.

Током неких година, дешава се да се промени правац дувања ветрова и распоред ваздушних притисака, па ветра дува ка Перуу и доноси топлију воду до обала ове земље. Тада овде падају велике количине падавина, а на обали Индонезије изостају монсунске кише и долази до великих

суша. Становништво обе обале има велики проблем, једни са сушом, проблем са мањком хране, а други са огромном количином падавина која уништава све.

У последњих триста година Ел нињо се јавља у периодима од две до седам година.

Постоји и појава која се зове Ла Ниња, која подразумева нормалан, природни распоред ваздушних притисака и ветрова, али је вода океана поред обале Индонезије топлија него обично, што изазива још веће количине падавина и више температуре, а на обали Перуа хладније и сушније време. Чак и ова појава неповољно утиче на свакодневни живот становника ових области.

Катарина Влајић 6/1
Јана Карановић 5/2

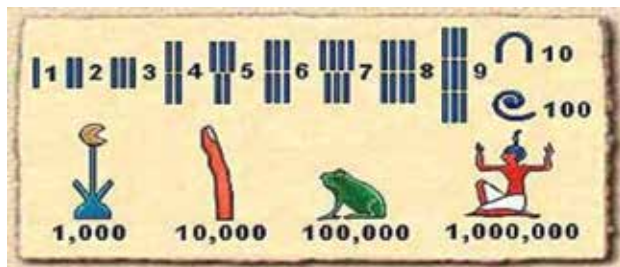
Ех, ти Египћани!

Неретко када се „проводимо“ на часовима математике, помислимо: „Ко ли ју је само измислио? Које је било толико досадно?“

Прича потиче још из доба старог Египта. Староегипатска математика представља један од најстаријих почетака данашње математике. Једна од њених првих грана - геометрија, већ самим својим називом открива и своје порекло. То је по постанку грчка реч која би, дословно преведена, значила „мерење земље“, а то је било веома заступљено у старом Египту. Изрека, „Египат је дар Нила“, довољно је позната. Без те реке која је хиљадама година натапала земљу, не би се развила тако богата цивилизација старог Египта. Међутим, после редовних великих поглава Нила, сваке би се године границе земљишних поседа избрисале и требало их је поновно одредити, дакле, премеравати земљиште. Изградња храмова, пирамида, кипова, такође је захтевала одређена открића из геометрије. Тада се и појавила потреба за бројевима.

Стари Египћани су имали развијени децимални систем и своје ознаке за бројеве:

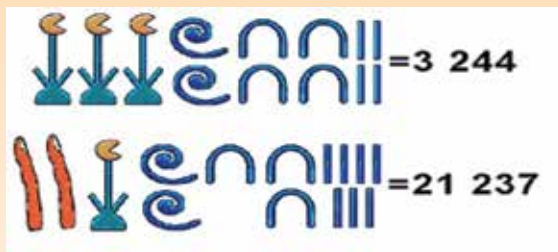
1	1	10	1	100	1	1000	1
2	11	20	2	200	2	2000	2
3	111	30	3	300	3	3000	3
4	1111	40	4	400	4	4000	4
5	11111	50	5	500	5	5000	5
6	111111	60	6	600	6	6000	6
7	1111111	70	7	700	7	7000	7
8	11111111	80	8	800	8	8000	8
9	111111111	90	9	900	9	9000	9

Ови знаци су се звали ХИЈЕРОГЛИФИ. (Сад знам зашто наставница некада каже: „Пиши лепше! Не могу да прочитам те хијероглифе!“)

Хијероглифским знацима се писало по камену како с лева на десно, тако и обрнуто, а понекад и одозго према доле.

Осим наведених, употребљавали су се повремено и неки посебни знакови за бројеве који нису декадне јединице. Нпр. за број два цртали би се говеђи рогови, за број пет морска звезда, а људска глава била је и ознака за број седам (7 отвора). Ево неколико примера записа неких бројева:

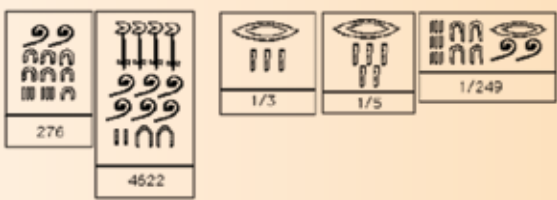

Египатски бројни систем није био погодан за рачунање, али је трговина захтевала сабирање, одузимање, множење, дељење и рад са разломцима.

Разломке су Египћани записивали помоћу различитих симбола. Веровали су да их од зла чува бог Хорус, па су разломке записивали као делове њиховог ока. Цео симбол Хорусовог ока је имао вредност 1.

Тако су неки од разломака изгледали овако:

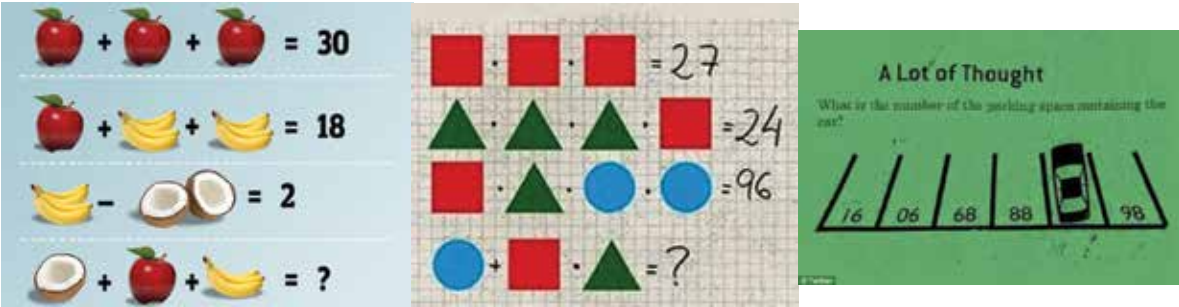

Кад мало боље размислим, ова данашња математика је бар лакша за писање!

Богдан Јоковић 6/1

А сад мало гимнастике ума...

А онда још мало и вежби за изоштравање вида...

Колико је девојчица на слици? Колико има тројки на слици? Преброј их све...и пази, има их више него што мислиш!

Марио Јовановић 6/2, Јан Чубаков 6/2, Богдан Јоковић 6/1

Шекспир и Сервантес – четири века од смрти

Већ двадесетак година, широм света, сваког 23. априла обележава се Светски дан књиге.

Његов празник - претеча установљен је у Шпанији још 1923. године, а тај првобитни Дан књиге настао је у част писца Мигела де Сервантеса који је умро у Мадриду истог дана 1616. г. У овој римокатоличкој земљи у то се време већ користио грегоријански календар, док је у Енглеској још на снази био јулијански. Ево и зашто спомињемо календарски раскорак - 23. априла, такође 1616. године умро је у Стратфорду на Ејвону највећи енглески писац и по многим највећи драматичар светске књижевности Вилијам Шекспир.

Много доцније извесни енглески хроничар Џон Боул, занемаривши календарске несугласице, бележи да су и Шекспир и Сервантес умрли истог дана (иако је Шекспир по грегоријанском рачунању времена умро 3. маја) и од тог доба, 23. април улази у светску баштину као дан смрти обојице великана.

Међутим, овај датум је примарно посвећен Светом Ђорђу (и у источном и у западном хришћанском свету). За свог заштитника узеле су га и Енглеска, али и шпанска покрајина Каталонија. Још од средњег века у склопу прославе овог светитеља у Каталонији мушкарци својим вољенима поклањају руже, а од 1925. г. жене им за узврат дарују књигу. Овај дражесни фестивалски обичај прилично је допринео установљавању Светског дана књиге.

Такође, на Светог Ђорђа 1564. године, према предању, узима се да је рођен (као што се узима и да је умро) Вилијам Шекспир.

О Шекспировом раном добу готово се ништа не зна. Тај део његовог живота је тзв. период изгубљених година у коме су остали само подаци о женидби и рођењу деце. Из првог спомена из 1592. г. сазнајемо да се налази у Лондону и да се бави глумом и писањем драма, а потом и да постаје водећи члан популарне енглеске глумачке дружине.

И о Сервантесовом детињству се не зна много; и он је, баш као и Шекспир, био први син, а треће дете својих родитеља. И за њега се, пошто је познат дан крштења, само претпоставља да је рођен на Светог Михајла (Мигел на шпанском) 17 година пре Шекспира, 1547. у Алкали де Енарес, надомак Мадрида. Очеви обојице писаца били су угледни грађани својих провинција, Шекспиров занатлија - кожар, а Сервантесов - лекар, али су западали у тешкоће и губили свој положај. Сервантесова породица се у потрази за бољим животом селила небројено пута, па је можда отуд и изникла пишчева луталачка и авантуристичка природа. Шекспир је, напротив, сам отишао у велики Лондон јер је знао да је тамо плоднија средина за његову позоришну делатност (парадокс књижевне историје је у томе да у Енглеској до Шекспирове 12. године није постојало ниједно позориште, а први театар је управо и био подигнут у Лондону). Док је живео у престоници, Шекспир је углавном станао поред позоришних кућа, по свему судећи, без жене и деце који су остали у Стратфорду и све време намеравао да се врати у своје родно место, што је на крају и остварио.

Сервантес, велики прозни писац, аутор првог модерног романа и друге најпревођеније књиге на свету „Велеумног племића, Дон Кихота од Манче“, био је такође песник и драматург. Сервантесова животна крива у детињству врлуда од Алкале, преко Ваљадолида, Кордобе (овде ће гледати прве представе), Гранаде, Севилје (тадашње шпанске културне престонице, у којој под утицајем свог професора, језуите оца Асаведе, пише своје прве позоришне комаде и почиње да се обликује као драматург), све до Мадрида. У младости та крива покрива читаву Италију (у годинама изгнанства из своје домовине, Сервантес прелази ову земљу уздуж и попреко, и тамо као војнику у чувеној бици код Лепанта губи леву руку), скреће и до Крфа и Туниса (у војним експедицијама против Турака). Игром провиђења, баш када одлучује да напусти војну службу, стекавши много високих војних препорука, при повратку у Барселону, брод на коме се налази отимају берберски гусари и Мигел де Сервантес завршава у заробљеништву у Алжиру. Пет година касније, по повратку у Шпанију,

његово путовање се наставља: Мадрид (где му је породица), Валенсија, Картагена, Лисабон... Пошто не успева да оде у Америку, жени се много млађом, нижом племкињом из Ескивијаса, где се и настањује и почиње озбиљније да се бави писањем. Но за само две године, враћа се у војску (чувену шпанску Армаду) и из Севиље одлази на путешествија по Андалузији, као војни сакупљач жита, и по Гранади, као сакупљач пореза. Допада затвора више пута, где се упознаје са најнижим слојевима друштва и започиње писање свог најпознатијег дела. Затим га затичемо у Толеду, Ваљадолиду, Ескивијасу, док последње године проводи у Мадриду.

Иако је због „Дон Кихота“ постао изузетно популаран, превођен и читан и ван граница Шпаније, у Мадриду доживљава бојкот - наиме, није могао да нађе ни једног власника позоришта који би уврстио на репертоар његова драмска дела. Шекспир је пак са својом дружином, добром глумом и још бољим писањем комада, добро зарађивао па је могао да улаже у градњу споственог позоришта, чувеног „Глоба“, отвореног 1599.г. Најважнија предност поседовања сопствене позоришне зграде, састојала се у томе да је рад уметника био ван домашаја градских власти. Публика је потицала из веома различитих друштвених слојева, те је драмски писац морао да задовољи свачији укус, а опет успевао да унесе властити стваралачки печат и пренесе своју слику света. Шекспирови комади су изузетно разнолики по садржају, извору инспирације, али слични по снажној поетичности и дару за уобличавање приче. После Шекспира, енглеска комедија креће путем опадања, јер нема више писца који уме да пише за сваког, који уме да помири интересе простог народа и аристократије, који уме да нагласи добро, али и да не превиди зло. Убрзо након Шекспировог повлачења, пуританци, победници грађанског рата, затварају сва позоришта у Енглеској.

И Мигел де Сервантес је стварао у једном преломном добу, што на политичком, то и на пољу књижевности. Сведочио је врхунцу моћи и почетку краја велике шпанске империје, империје која се простирала на три континента. Ренесансни идеали, начин размишљања и књижевне форме мењали су се и нестајали, а почињао је да се формира барок са особитим и типично шпанским карактеристикама. И ренесансу и барок обухвата тзв. Златни век шпанске књижевности, чији је Сервантес најважнији представник. Осим већ спомињаног, чувеног романа пародије којом је критиковао и исмевао превазиђени витешки роман, а са њим и застареле књижевне и друштвене назоре, писао је интензивно и за позориште. Од више десетина тих комичних и трагичних комада који су извођени вероватно у мадридским театрима, остала је сачувана тек неколицина.

Данас, 400 година након смрти ове две велике фигуре европске и светске књижевности, које су оставиле немерљив утицај на развој људске мисли и креативног духа, одајемо им пошту тиме што читамо њихове, али и књиге свих других који су на истом путу славе писане речи. Зато празнујмо њено величанство књигу заиста живећи уз њу!

Катарина Кежић 6/2, Катарина Влајић 6/1

Цитати

Свако је чедо својих дела.

Само лекари нас могу убити и убијају нас без страха и мирне савести не потежући другог мача осим рецепта.

Кад се хлеб поједе и друштво се разиђе.

На лудом темељу још никад није подигнута паметна зграда.

Љубав гледа кроз наочаре кроз које јој се бакар причињава као злато, беда као богатство, а крмељ као бисери.

Женски савет није бог зна шта, али глуп је онај ко га не прими.

Један човек није ништа више од другог ако не направи више од њега.

Више зна глупан у својој кући него мудрац у туђој.

Нема тако утртог пута на којем не би била барем која препрека или рупчага.

Ниједан пут није лош на свом завршетку, осим онога који води на вешала.

Мигел де Сервантес

Ако ти у памћењу није остала ни најмања лудост на коју те навела љубав, никад ниси волео.

Ко воли, тих је. Одзвања само празна посуда.

Најискреније су оне сузе које лијемо сами над собом.

Љубав се рађа, живи и умире у очима.

Ништа није само по себи добро, ни лоше, зависи само шта о њему мислимо.

Колико би очију требало да има човек да опази срећу која га окружује?

Свет је занимљив онолико колико смо ми радознали.

Више волим лудост која ме весели, него искуство које ме растужује.

Будала мисли да је мудар, мудар човек зна да је будала.

Многе људе сматрају мудрима само зато што ћуте.

Кад имаш све, не видиш ништа, прогледаш тек кад немаш ништа.

Знамо што јесмо, али не знамо што можемо бити.

Кукавица умире више пута пре своје смрти; храбри окусе смрт само једном.

Што је учињено не може бити поништено.

Јаки разлози чине јака дела.

Свет је позорница на којој свако игра своју улогу.

Краткоћа је душа духовитости.

Послушај своју мудрост, а не бес.

Вера у радост готово је иста као и сама радост.

Ако некога мрзи много људи, то мора да је добар човек.

Новац је крупна ствар која људе чини ситним.

Слава је попут кругова на води; снага им се смањује све док се не изгубе.

Слабости, име ти је жена.

Боље је бити неуљудан, него досадан.

Уздисати над прошлим јаком најсигурнији је начин да се привуче нови.

Празне тикве праве већу буку.

Вилијам Шекспир

Језикословље

Ужасна срећа

Она делује ужасно срећно.

Откад је срећа ужасна? У жаргону може бити и ужасна и страшна. Чак и страва! Међутим:

Она делује изузетно / много / невероватно срећно.

Свакодневица или свакодневница

Често се у медијима провуче наслов који саветује како да промените свакодневницу.

Иако се оба ова облика употребљавају у српском језику, Правопис МС даје благу предност другом – свакодневица, вероватно зато што је краћи и боље чува корен дан који се налази у основи ових речи.

Контакт(ирати)

Да ли вам следећа реченица звучи исправно?

Контактирали смо министра да нам помогне.

Контактирати некога делује као конструкција коју свакодневно употребљавамо. Наши нормофили кажу да је једино исправно контактирати с неким, у овом случају с министром, ако баш имате среће. Зашто? Зато што мора да помогне! Ах, да! Зато што контактирати значи „ступити у додир, успоставити везу“ (с неким, а не некога).

С везом или без везе

Стижу празници, а вама се чини да је све без смисла, ви сте без воље и без везе.

Без обзира на то желите ли да се похвалите како сте нашли посао сами, то јест без везе или желите да кажете како вам је на послу без везе, Правопис налаже да се предлошка веза без не спаја са именицом веза. Спојено писање по правилу подразумева неко ново значење.

Назвати или позвати некога?

Код неких нормативиста може се чути инсистирање да глагол назвати не треба користити у значењу „назвати некога телефоном“, већ да у тој ситуацији треба употребити глагол позвати. Назвати некога телефоном значило би по њима искључиво „дати некоме име Телефон“.

Међутим, да не бисмо сви ишли унаоколо са именом „Телефон“, треба погледати и у Речник САНУ, где се као треће значење глагола назвати наводи јавити се коме, позвати кога (телефоном), телефонирати, са напоменом да је у питању калк, а слична ситуација је и у једнотомном Речнику српскога језика.

Иако Српски језички приручник није благонаклон према оваквој употреби глагола назвати, коју означава германизмом, ипак данас не можемо бити искључиви према овом значењу које је потврђено бројним

примерима у речницима, поготово због тога што тешко може да дође до забуне да некога желимо да ослavimo телефоном.

Коју крему користите?

После зиме вашој кожи је потребна хидратација. Коју крему ћете изабрати, зависи само од вас. Ипак, важно је знати да ће једино **хидратантна** крема пружити вашој кожи додатну влажност и да крема никада не може бити хидрантна јер хидрантна је она која има везе са хидрантом – уличним прикључком на водоводну мрежу из којег се узима вода за поливање улица, гашење пожара и сл.

Како бити онлајн?

У једном од градских аутобуса шепури се реклама „Наше књиге можете поручити on-line“, а неретко нас и понеке интернет новине почасте информацијом да су доступне у Online издању.

Онлајн је англицизам релативно новијег датума који још не бележе сви релевантни правописни приручници. Његово значење може бити: 1. умрежен, повезан са централним рачунаром; 2. који тренутно ради на интернету (Клајн, Шипка, 2007).

Позната нам је онлајн куповина, онлајн семинари, трговина и друге активности или појаве које су доступне на интернету.

Међутим, иако се онлајн ни као реч, а ни као појам, није још сасвим стабилизовао у нашој језичкој, али ни друштвеној пракси, не постоји никакав разлог да га не третирамо као и друге англицизме из информатичке сфере деловања: интернет, веб, сајбер итд. То значи да нема преке потребе да га пишемо на енглеском језику (Online/On-line) двоумећи се да ли је у питању једна реч или полусложеница. Можемо слободно писати онлајн, на ћирилици или латиници (како препоручује и Речник новијих англицизама из 2001. године).

Како у име колектива бити испред колектива?

- Честитамо вам испред нашег колектива и желимо вам све најбоље.

Савесни лектори, понуткани расположивом литературом, брже-боље замениће несрећни предлог испред једном предлошко-падежном конструкцијом у име. За то ће имати и ваљан разлог, јер им ветар у леђа даје пасус који цитирамо из Српског језичког приручника:

„У конференцијашком стилу често је погрешна употреба предлога испред у склоповима као Говоримо испред синдиката ... где би исправан израз био у име“ (Српски језички приручник, 2004, стр. 156).

Дакле, и сам приручник примећује да је овде посредни више питање стила, него самог предлога и његових значења, пошто се предлогу испред у речницима уредно бележи значење у име. Цитираћемо, конкретно, дефиницију из Речника САНУ, односно треће значење предлога испред: означава заступање, представљање: у име, уместо; указује да нешто потиче од некога: од стране, од.

Дакле, предлог испред користимо и у другим значењима која нису стриктно просторна, као нпр. бити по способностима, значају, особинама изнад неког (Она је по богатству била далеко испред њега). Када неком желимо да честитамо рођендан испред колектива, на то нас инспирише чињеница да особа која ради нешто у нечије име или уместо некога обично и физички може да буде испред тог неког или нечега.

Али вратимо се питањима стила. Свакако није препоручљиво употребљавати ову конструкцију када употреба предлога испред може стварати конфузију у вези са тим да ли се радња дешава физички испред нечега или у име нечега, нпр. Честитам вам испред зграде (може ли то бити у име свих станара зграде). Међутим, у осталим комуникативним ситуацијама нема разлога за нетрпељивост према предлогу испред.

Око колико?

Често у писаној штампи, али и у свакодневном говору, можемо да чујемо плеоназам из следећег примера. Око двадесетак студената дошло је у Београд да унапреди односе младих.

Дакле, ако је студената већ било двадесетак, што значи да их је било отприлике двадесет, сувишно је употребљавати уз ту бројну именицу и предлог око, који у овом контексту треба да означи приближну количину нечега.

Дакле, или око двадесет или само двадесетак студената.

Теа Полимац 6/1, Сара Ећим 6/2,
Катарина Кежић 6/2, Ана Бабић 7/1

Посебни и другачији, они су наш понос. Остварују изванредне резултате у школским и ваннаставним активностима. Због тога им и дајемо 5+.

Интервју са Луком Јаковљевићем 4/1

1. Како је у 4. разреду, Лука?

Добро, уживам, мало сам опуштенији и осећам се зрелије.

2. Какав си ђак?

Одличан сам, са лакоћом достижем тај успех.

3. Који ти је омиљени предмет и зашто?

Волим физичко као и многи други, зато што волим да се бавим спортом. А од осталих предмета природу и друштво. Учим о занимљивим стварима. Посебно су ми занимљиве лекције и истраживања о обновљивим и необновљивим изворима енергије јер волим природу.

4. Да ли си учествовао на неким такмичењима и којим?

Учествовао сам на такмичењу из атлетике и математике.

5. До ког дела такмичења си стигао?

Изатлетике до финала и из математике до општинског. Мислим да бих могао из математике да остварим и боље резултате, али нисам уложио онолико труда колико је требало.

6. Да ли планираш да наставиш да се такмичиш?

Такмичићу се из оних области за које сам посебно заинтересован.

7. Шта тренираш?

Тренирам кошарку у КК „Рас“ и посебно ми је драго што идем са својим другом Будимиром.

8. Шта највише волиш да радиш у слободно време?

Обично играм шах, идем напоље и играм игрице.

9. Који ти је предмет најтежи?

Најтежи ми је српски језик због правописа и граматике.

11. Да ли мислиш да си спреман за 5. разред?

Да, мислим да јесам. Не бринем због одласка у више разреде. Преживећемо, ма шта да нас снађе. Волео бих да и убудуће будем одличан.

Интервју водиле Ива Кнежевић и Тара Милојевић 4/1

Интервју са Таром Чолић 8/2

1. Честитамо ти на значајном остварењу. Како се осећаш због тога што си ђак генерације?

Поносна сам на себе. Велико хвала свим професорима који су били ту да ме науче, и пре свега да ми буду добри пријатељи на овом путу.

2. Је ли било тешко постићи тај успех?

Успех је нешто што се не ствара преко ноћи, стога треба дати целог себе, и то није увек лако, али победник је онај који када падне зна да устане.

3. Какво је искуство школовања на два језика?

Веома је ретко имати такву част да учите на два језика и осећам се врло посебно што ми је та могућност пружена.

4. На која си такмичења ишла и какав си резултат постигла?

Ишла сам на бројна такмичења из природних и друштвених наука. Такмичила сам се из физике, математике, српског језика и француског језика. Могу рећи да сам постигла доста добре резултате, али ово је тек почетак.

5. Како су се односили другари према теби?

Били су ми одлична подршка и увек су били ту за мене.

6. Како ти је пошло за руком да будеш сјајан ђак, али не и у очима другара штребер?

Ја никад нисам била штребер, штавише мислим да су се многи од њих више дружили са књигом него ја. Мислим да много више обраћам пажњу на детаље, али да учим више, то није тачно.

7. Бавиш ли се и спортом?

Тренирам тенис већ дуже времена. И врло сам успешна у томе.

8. Јеси ли амбициозна?

Нисам амбициозна, ја сам само перфекциониста.

9. У ком периоду школовања ти је било најтеже?

Очекује се да је то био пети разред због преласка у нови циклус образовања, међутим мени је најтеже пао седми разред због многих обавеза које сам имала у музичкој школи.

10. Озбиљно се бавиш музиком?

Бавим се музиком од малих ногу и то је била и биће једна од мојих највећих страсти. Свирам виолину, ја сам прва година музичке гимназије. Имам апсолутни слух, наступала сам у школи и као виолинисткиња, а врло често и певала на школским приредбама.

11. Шта даље, када завршиш гимназију?

На то питање још увек немам одговор, али време ће показати.

Теа Полимац, Емилија Пуповац 5/1

ЕКО-АРТ

Еко-арт је уметнички правац новијег датума. То је покрет који исцељује, повезује, враћа човека у природу, његову околину.

Током 80-их и 90-их година архитекте, дизајнери, грађевински инжењери истраживали су начине повезивања уметности, естетике, екологије и културе. Уметници су неретко и активисти, сарађују између себе, као и са научницима, васпитачима и групама у заједници. Велики број уметника ради на „зеленим пројектима“ који у мањој мери утичу позитивно на околину и често су тема и повод за разновразне дискусије и критике. У школама, у појединим земљама, где је еколошка свест развијенија, постоје посебни предмети који се баве искључиво заштитом околине, чак су и основане Еко школе. Са екологијом се код нас, ученици највише сусрећу кроз наставу биологије и сличних предмета, а све чешће и кроз ликовно образовање. Уметничке радионице и тимски рад је најбољи промотер екологије, може да буде веома занимљив и необичан. На тај начин деца шире поруке и молбе о заштити животне средине. Користе најчешће материјал за рециклажу као и материјале из природе.

У савременом свету где смо опкољени технологијом, виртуелним светом, телевизијом, филмовима, интернетом, друштвеним мрежама, економијом, глобализацијом... Велики је задатак пред нама. Морамо да изађемо из наших соба да се повежемо са природом, изразимо кроз уметност и помогнемо кроз стварање и израз, употребимо све наше вештине и предности технологије...

Марсел Дишан, *Ready-made*, 1913.

Пикасо „Глава бика“, 1942.г.

Многи су уметници у 20. веку почели да стварају уметничка дела која су укључивала однос према животној средини. Пабло Пикасо (Pablo Picasso) је неке од својих скулптура стварао од материјала нађених на ђубришту, а данас их сматрају за врхунска дела. Марсел Дишан (Marcel Duchamp) са својим „редимејд“ (ready-made) објектима углавном истрошеним стварима, даје нов живот и проглашава их за уметност. Виктор Папанек (Viktor Papanek) је један од најутицајнијих индустријских дизајнера 20. века, који је свој уметнички опус базирао на биоразградивим материјалима. Амерички архитекта Мајкл Рејнолдс (Michael Reynolds) гради куће од старих истрошених гума од кола, лимених конзерви, стаклених флаша којој не треба струја из електране и вода из градског водовода, већ се снабдева из природе, кише и Сунца.

Савка Пецо 8/2

Виктор Папанек

ГМИЗАВЦИ (*Reptilia*)

Научна класификација:
Царство: животиње
Тип: хордати
Подтип: кичмењаци
Класа: гмизавци

Гуштери (*Lacertilia*)

Гуштери су најбројнија и најраспрострањенија група гмизаваца.

Живе на свим континентима, сем у пределима залеђеног Антарктика.

За станиште бирају сунчане брежуљке, старе зидине, гомиле камења или стабла.

Веома су привржени крају у којем су се излегли. Из њега ће се иселити само ако у њему више не могу да задовоље своје потребе. Топло време проводе на отвореном да би што више били на Сунцу и ради лова. Ујутру су лењи, спори, троми, крајње плашљиви. У подне кад су се накупили топлоте постају живахни и одважни. Воле да се сунчају и воле друштво човека. У опасности, гуштери могу откинути свој реп и тако побећи од непријатеља. То се назива аутотомија – самоосаћавање.

После извесног времена долази до регенерације и реп им поново израсте у истој дужини. Ипак, између старог и новог репа постоји разлика. Док је стари био коштан, нови реп је састављен од хрскавице.

Теодор Шешум 6/2

Змије (*Serpentes*)

Змије имају дуго ваљкасто тело без ногу.

Крећу се вијањем тела по земљи помоћу снажних мишића.

Змије одбацују своју кожу одједанпут, гуштери део по део.

То се зове ЗМИЈСКА КОШУЉА.

Очни капци су срасли и провидни.

Отуда хладан змијски поглед, зато оне слабо виде.

Змије имају дуг и рачvasti језик.

Као и гуштери оне језиком уносе хемијске материје из спољашње средине од посебног чула мириса

Марио Јовановић 6/2

Најотровније змије

Инланд тајпан (*Oxyuranus microlepidotus*)

Сматра се најотровнијом змијом.

Живи у Аустралији. У једном нападу може да избаци количину отрова који може да убије до 100 људи. Иако је веома отровна, спада у групу стидљивих. Могу да буду дугачке до 2,5 метара.

Црна мамба *Dendroaspis polylepis*

Живи у Африци

Дугачка је око 3,2 метара.

Име је добила по томе што јој је унутрашњост уста црна.

Црне мамбе су изузетно брзе.

Јулијана Петровић 6/2

Занимљивости из доба диносауруса:

Буве у доба диносауруса

И у доба диносауруса постојале су буве, које су облетале управо ове животиње. У складу са гломазношћу диносауруса и буве су биле велике, чак 10 пута веће него данас. Женке бува биле су дугачке око 20,6 милиметара, а мужјаци око 14,7 милиметара.

Највеће јаје диносауруса

У Монголији је 1990. године пронађено највеће јаје диносауруса које је било дугачко око 6 метара.

Немања Ђошић 6/2

Последице ефекта Ел ниња

У рубрици Широко отворених очију имали сте прилику да прочитате о узроцима и општим последицама ефекта познатог као Мали дечак.

Промене температура у воденом екосистему доводи до застрашујућих последица по живи свет. Топао океан уништава планктонске организме и рибу, а као домино ефекат, страдају и птице чија исхрана зависи од водених организама. Велике рибе, захваљујући брзини и снази, успевају да мигрирају у друге, хладније, воде. Рибари чија егзистенција зависи од улова су угрожени. Највеће последице Ел нињо ефекта су се десиле 1997. и 1998. године. Преко 350 људи је умрло, 250000 је остало без својих домова, а економија у Перуу је доживела пад од 5%.

Са друге стране, суше су, такође, имале свој негативан ефекат. Канали за наводњавање су се напунили муљем, тако да је недостајала вода за заливање култура. Принос пиринча, житарице која се највише користи у Азији, знатно је опао. У подручјима у којима је Ел нињо донео влагу, размножили су се комарци који су, иначе, познати као преносиоци болести. Такође, велика влага је упропастила многе усеве. У многим деловима Америке, смог је био присутан јер није било ветра да га разблажи.

Иако се десио пре 18 година, људи и даље не раде ништа када је у питању планета. Шта треба да нам се деси да бисмо постали свесни да ћемо сами себе уништити?

Милош Крстић 8/1

Откриће века - гравитациони таласи

У четвртак 11. фебруара Национална научна фондација (NSF) објавила је откриће века: на великим интерференционим детекторима у Луизијани и држави Вашингтон потврђена детекција гравитационих таласа. LIGO детектори (Laser Interferometer Gravitational-Wave Observatory) у Ханфорду и Ливингстону детектовали су исто „издужење и контраховање дужине“ које потиче од гравитационих таласа насталих у интеракцији две црне рупе пре 1.3 милијарде година.

Алберт Ајнштајн је предвидео постојање гравитационих таласа у оквиру Опште теорије релативности, која описује гравитацију као поремећај простора и времена. Гравитационе таласе научници мере као издужења и контракције самог простора. Колико год прецизан лењир да имамо, њиме не би могли да измеримо ове промене. Не зато што би нам био потребан јако прецизан лењир, већ зато што би се и лењир, заједно са простором, мењао.

Међутим, како је Ајнштајн рекао, постоји нешто што се не мења са простором, а то је светлост. Експеримент који мери овакве промене је интерферометар. LIGO

детектори се заправо састоје из великих канала дугачких 4 километра кроз које путује светлост. Исти сноп светлости раставља се на два дела која се одбијају кроз канале у облику слов L и враћају у један детектор. На детектору се ствара интерференциона слика на којој се мери померај два таласа. Када до детектора дође гравитациони талас, он мења дужину тунела, па самим тим и дужину једног или другог канала за различите вредности. Као резултат, мења се интерференциона слика.

Како би резултат био валидан, прво се морају уклонити, у што је могуће већој мери, остали утицаји на експеримент – попут сеизмичких промена или атмосферских утицаја. Ово је јако велики посао за научнике који раде на LIGO детектору. Како би се искључила могућност лажних мерења, у експерименту учествују два идентична детектора на два краја САД.

Зашто је ово откриће толико важно? Не само да су научници потврдили теорију коју је Ајнштајн поставио пре скоро сто година, већ су и пронашли потпуно нови поглед на универзум. До сада смо небо посматрали гледајући у светлост, односно електромагнетне таласе, од радио таласа до гама зрачења. Ускоро можемо посматрати и нове, гравитационе таласе. Као да смо до сада могли само да видимо тањир испред себе, а сада можемо и да га омиришемо.

Занимљивост - Лотосов ефекат

Најпознатија врста ове биљке је индијски лотос (*Nelumbo pucifera*). Листови и цветови ове чаробне биљке уздижу се одважно и до два метра изнад површине воде. Листови лотоса су зелено сребрнкасте боје, а воштана структура на површини листа чини да капљице воде клизе по листу без задржавања и чисте га од честица прљавштине (лотос ефекат).

Способност лотоса да одбија прљавштину иако расте у муљевитим мочварама придонела му је симболичко значење чистоте, верности и просветљености. Те симболе налазимо у хиндуистичкој и будистичкој религији, поготово у Кини у чијем се језику лотос повезује са љубављу и симболизује срећан брак. Из тог разлога у сваком будистичком храму срећемо лотосов цвет.

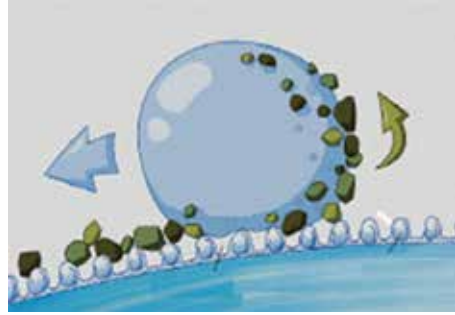
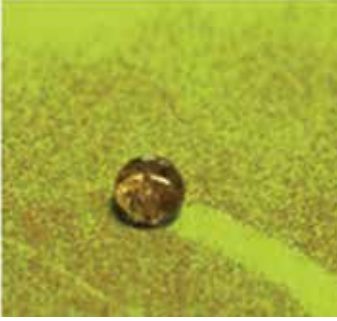
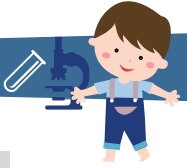
Неки делови биљака и инсеката (лотосов лист, лептирова крила...) грађени су тако да имају неравнине на микрометарској и нанометарској лествици и зато су суперводоодбојни. Због тога имају и својства самочишћења јер вода, котрљајући се низ њих, скупља ситне честице прашине с њихове површине.

Ово је могуће због појаве суперхидрофобности. Суперхидрофобност је својство површине чији је контактни угао са водом већи од 160° . Контактни угао неке течности на некој површини је угао који

тангента на површини течности у додирној тачки затвара с равни површине. На њега утичу својства течности (поларност), површине (хемијска-поларност, физикална-текстура) и околног медија (уље, ваздух). Суперхидрофобне површине данас се интензивно истражују због многобројних практичних примена, као што су: водоотпорне боје и одећа, непробојна стакла, ветробрани, заштитни материјали, премази... Ове површине налазе се и у природи (инсекти, неке биљке).

Постоји више теорија суперхидрофобности. Највише их је повезано са текстуром материјала. Текстура са неравнинама различитог реда величине драстично повећава ефективну површину подлоге. Каси и Бекстер (Cassie i Bexter) су установили да превелика неравност површине чини енергетски неповољним потпуно пријањање воде уз подлогу. Повољније је „премостити“ удубину, тако да испод слоја воде остаје „заробљен“ ваздух. Таква се капљица најчешће назива „факирском“ капљицом јер одaje утисак лежања на ексерима.

На листу лотоса и неких других биљака јавља се ефекат самочишћења према томе назван ефектом лотосовог листа. Због текстуре површине, честице прашине не пријањају уз њу, те је доста да вода само пређе преко њих како би се уклониле.

Ефекат лотосовог листа, осим на биљкама, примећен је и на другим површинама на којима су капљице воде биле у сличном стању. Пошто вода не пријања уз површину, кад се котрља, на честицу прашине делују силе адхезије с водом јаче од привлачних сила с подлогом. Под деловањем тих сила честица се одвоји од подлоге и прионе уз капљицу воде.

Емилија Белошевац 8/2

Форензичка астрономија

Доналд Вилсон има необично интересовање које назива „форензичком астрономијом“. Наиме, он истражује астрономске и друге небеске појаве на познатим сликама и фотографијама и покушава да одгонетне шта су уметници и фоторепортери заиста видели. Одредио је тачно време и место заласка сунца са једне Монеове слике, а за неке од његових слика је тумачио да ли је представљају излазак или залазак сунца. Пронашао је белу кућу, коју је Ван Гог насликао неколико недеља пре самоубиства, и установио да је небеско тело на овој слици Венера. Такође је утврдио да је Ван Гог на платну које историчари уметности називају заласком сунца, у ствари насликао излазак месеца. Ипак, још увек се није усудио да објави било шта о чувеној „Звезданој ноћи“ јер каже да је превише тешко одредити које се звезде виде на овој слици.

Ван Гог, Звездана ноћ

О чоколади

Чоколада је посланица која садржи какао и шећер (и млеко, у зависности од врсте). Какао се иначе добија од плода какаовца (*Theobromacacao*).

Основна подела чоколаде је на: тамну, млечну и белу чоколаду. Оне се међусобно разликују по садржају какаоа, млечне масти и какао маслаца.

Свако ко је јео обичну чоколаду за кување (ко није украо макар мало парче чоколаде док је мама спремала тарту у кухињи) зна да она има врло горак укус. Реч „какао“ потиче још из доба Маја и означава „горак сок“, као и реч „чоколада“ која у преводу значи „горка вода“. Не би се баш сложили са овим преводом, да?

Какао у праху се прави тако што се уклони један део какао бутера из плода какаовца, а остатак се пресује и меље.

Неко воли тамну (или црну како је још зову), неко млечну, а неко белу чоколаду. А ево и кратког увида у то шта се у свакој од њих налази.

црна чокопада

Тамна чоколада садржи преко 35% чврстог какаоа. Богата је теобромином, једињењем које је нпр. токсично за псе (средња просечна доза смртоносна за псе је 300mg по килограму телесне масе пса). Поред теобромина, тамна чоколада садржи и фенилетиламин, једињење које је одговорно за тако добар осећај који имамо када поједемо чоколаду.

млечна чоколада

Млечна чоколада садржи 20-30% чврстог какаоа. Занимљиво је да многи произвођачи додају ванилин у млечну чоколаду како би побољшали њен укус. У Америци се млечној чоколади додаје бутерна киселина, која чоколади даје благо опор укус.

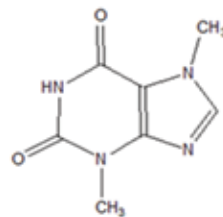

бела чоколада

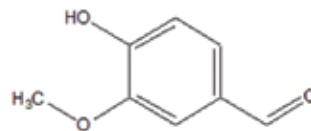
Бела чоколада, веровали или не, садржи 0% какаоа. Да га садржи, не би ни била бела. Међутим, садржи какао путер, млеко и шећер. Какао путер садржи велики број различитих масних киселина, углавном стеаринску и палмитинску киселину.

Бела чоколада, с техничке тачке гледишта, није заиста чоколада. Она садржи какао бутер и шећер, али не и комадиће млевених какао зрна, тако да се у њој налази сва масноћа, али мало укуса чоколаде. Белој чоколади недостаје још нешто – кофеин. Тридесет грама црне чоколаде може да садржи до 35 mg кофеина (у шољи

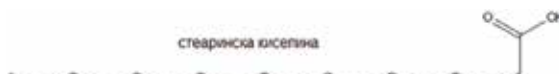
кафе од 150 грама може бити више од 100 mg кофеина). Ако неко поједе велику таблу црне чоколаде, може да осети нервозу као после једне шоље кафе. Међутим, после велике табле беле чоколаде вероватно ће му се само приспати.

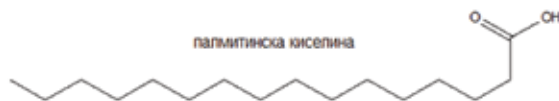
теобромин

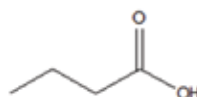
ВАНПИН

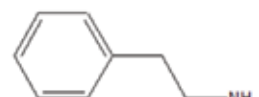
стеари́нская кислота́

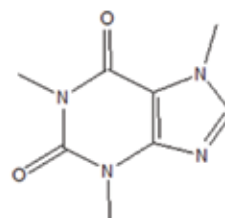
пальмитинова киселина

бутерна киселина

2-фенилетиламин

кофеин

Занимљивост: на енглеском се какао зрна зову „коукоу“ зато што је, пре много година, један енглески увозник чоколаде погрешно написао сосоа уместо сасао.

Хајде да се, за успешан крај, засладимо парчетом чоколаде. Оне праве...

Миња Милојевић 8/2

ENVIRONMENT

Match each picture with the corresponding text by writing down its letter on the line

Acid rain is rain mixed with sulphuric, nitric and other acids formed by gases released into the atmosphere when fossil fuels are burned (factory smoke, cars, etc.). Acid rain is considered responsible for damaging forests and crops, and is particularly harmful to fish and other aquatic life in rivers and lakes. ____

a

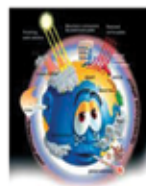
Climate change, which is often called global warming, refers to changes in weather patterns including:

- a rise in global temperatures
- a rise in sea level. ____

b

Fuels that are formed in the ground from the remains of dead plants and animals. Fossil fuels are not a renewable resource. Once consumed they are gone forever. When burned, they are a major cause of greenhouse gases and global warming. ____

c

Cutting down trees, which provide oxygen and absorb carbon dioxide, is seen as a cause of increased greenhouse effect. Deforestation also entails the destruction of animal habitats. ____

e

Greenhouse gases are gases that trap the heat of the sun in the earth's atmosphere, producing the greenhouse effect. The result is an increase in the temperature of the earth's surface. Greenhouse gases include water vapour, CO₂, methane, nitrous oxide, and ozone. ____

d

A measure of the effect that human activities have on the climate (measured in units of carbon dioxide). ____

f

g

The release or discharge into the air of pollutant substances such as gas or smoke. ____

h

Biodegradable - capable of being broken down or decomposed by natural biological processes. The term is used to refer to "environmentally friendly" products. Many chemicals, food scraps, cotton, wool, and paper are biodegradable; plastics and polyester generally are not. ____

i

i

k

1

IT

n

It can be as small as a tiny pool or as large as a huge desert. _____

①

A landfill is a large hole in the ground where waste from people's homes or from industry is buried. A dump is a place where large amounts of waste are taken.

Reducing - using less;
Reusing - by reusing materials we can cut down on the amount of rubbish we produce;
Recycling - the process of minimising waste by recovering materials and transforming them into new products.

9

F

Anything that is unwanted or unused and is thrown away is waste.

DAILY ROUTINES WORDSEARCH

Match the activities and the pictures. Then find them in the wordsearch:

do my homework read a book have lunch wake up
go to school go to bed get dressed have breakfast
play computer games clean my teeth have a shower get up

Q	V	E	I	H	H	C	Z	B	D	W	Q	P	L	I	Z	P	U	Q	Y	Q	K	R	H	V
H	N	E	C	A	R	N	A	A	E	S	N	D	S	P	F	R	W	L	P	V	C	Y	Q	N
E	S	P	G	V	Ñ	F	L	Y	S	R	G	O	K	O	O	B	A	D	A	E	R	Y	E	U
N	K	K	N	E	E	O	B	N	S	H	A	Z	Q	J	D	L	C	W	U	X	P	I	D	B
D	U	V	C	A	T	X	N	H	E	R	U	U	T	K	U	A	H	Z	H	R	Q	F	Ñ	G
Z	Q	G	W	S	C	S	N	M	R	S	N	Q	Z	Q	K	H	D	E	B	O	T	O	G	E
K	R	Z	K	H	T	M	E	A	D	N	Q	X	W	V	A	S	D	F	O	U	N	Y	R	T
J	C	P	B	O	B	J	E	E	T	T	W	T	C	E	S	W	M	O	R	K	J	A	N	U
J	R	X	F	W	R	H	T	E	E	T	Y	M	N	A	E	L	C	X	Ñ	O	G	X	T	P
S	H	Ñ	H	E	N	A	M	H	G	Z	G	O	T	O	S	C	H	O	O	L	J	J	C	B
E	X	A	Z	R	M	C	Q	J	H	A	V	E	B	R	E	A	K	F	A	S	T	U	Z	G
O	D	V	Ñ	N	X	K	R	O	W	E	M	O	H	Y	M	O	D	P	R	C	A	Z	H	T
K	H	Y	M	H	H	E	Ñ	R	D	V	H	C	N	U	L	E	V	A	H	D	R	P	M	B
L	W	A	K	E	U	P	S	E	M	A	G	R	E	T	U	P	M	O	C	Y	A	L	P	C
F	W	P	B	T	R	K	R	L	R	Z	G	O	S	M	O	X	Y	T	G	I	L	L	Z	Ñ

- 1 - un classeur
- 2 - un carnet à spirale
- 3 - une perforuse
- 4 - un marqueur
- 5 - un taille-crayon
- 6 - une règle

- 7 - un stylo encre
- 8 - une cartouche d'encre
- 9 - une gomme
- 10 - un compas
- 11 - un tube de colle
- 12 - un crayon

13 - un feutre
 14 - un stylo-bille
 15 - une trousse
 16 - un protège cahier
 17 - un répertoire
 18 - un trombone

19 - une agrafeuse
 20 - des agrafes
 21 - un cahier
 22 - un rapporteur
 23 - une équerre
 24 - un ruban adhésif

2016. – ГОД ЮРИЯ ГАГАРИНА

12. апреля 1961. года, Юрий Гагарин первый в мире облетел Землю, его полет на корабле “Восток-1” длился 108 минут. Осуществление полета человека в космическое пространство открывает грандиозные перспективы покорения космоса человечеством.. Гагарину тогда было 27 лет. Семь лет спустя Гагарин погиб в авиационной катастрофе, выполняя тренировочный полёт.

2. “Поехали!”

..Знаменитые слова Гагарина перед посадкой. «Ну, поехали» — цитата из Диккенса, эту реплику сказал попугай, когда кошка тянула его из клетки, так что Юрий Гагарин был человеком с юмором.

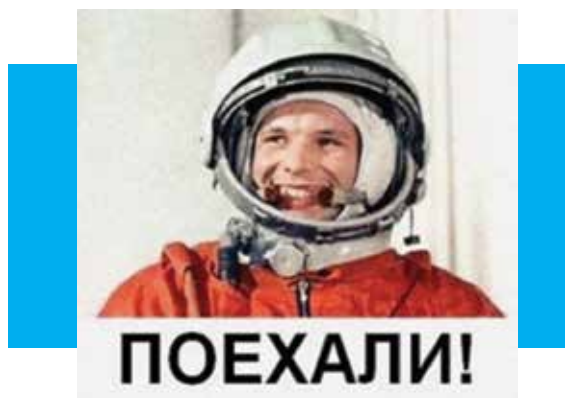
3. Русский обычай

При входе в дом или квартиру принято снимать обувь. Именно это сделал Гагарин. Гагарин был единственный, кто снял обувь, прежде чем залезть в корабль. Вроде бы как домой зашел.

4. «12. апреля»

Всемирный день авиации и космонавтики (Международный день полета человека в космос)

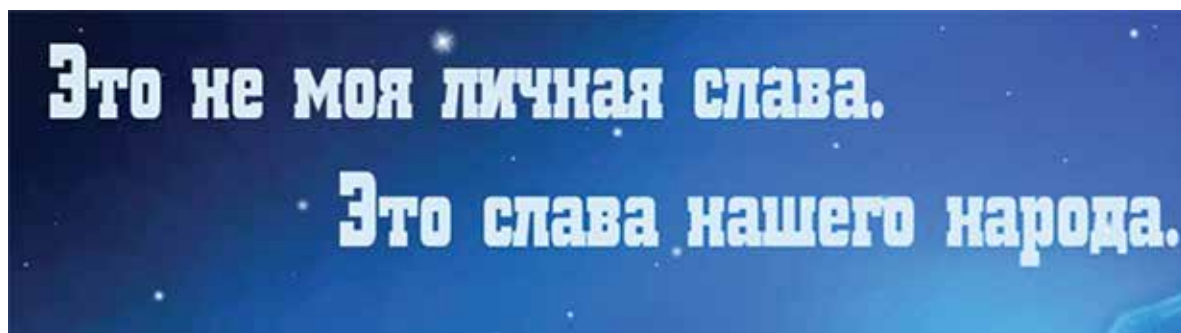
За два дня до полёта в космос Юрий Гагарин написал прощальное письмо супруге на случай, если произойдёт катастрофа. «Здравствуйте, мои милые, горячо любимые Валечка, Леночка и Галочка! Сегодня

Интересные факты из жизни Юрия Гагарина

1. “СССР” на шлеме Гагарина

Бытует миф, что надпись “СССР” на шлеме Юрия Гагарина появилась за несколько минут до старта космического корабля.

правительственная комиссия решила послать меня в космос первым. Можно ли мечтать о большем? Ведь это – история, это – новая эра! Очень большая задача легла на мои плечи..... В технику я верю полностью. Она подвести не должна. Но бывает ведь, что на ровном месте человек падает и ломает себе шею. Здесь тоже может что-нибудь случиться. Надеюсь, что это письмо ты никогда не увидишь, и мне будет стыдно перед самим собой за эту мимолетную слабость. Я пока жил честно, правдиво, с пользой для людей, хотя она была и небольшая. Когда-то еще в детстве прочитал слова В. П. Чкалова: «Если быть, то быть первым». Я буду первым!»

Облетев Землю в корабле-спутнике, Гагарин увидел нашу планету и сказал: «Вижу Землю!.. Люди, будем хранить и приумножать эту красоту, а не разрушать её! Она прекрасна!»

Петар Живановић 8/1

Hans im Glück

Hans hatte seinem Herren sieben Jahre treu gedient und erhielt als Lohn einen Klumpen Gold, der so groß war wie sein Kopf. Als er nun mit dem schweren Goldklumpen auf der staubigen Straße heimwärts wanderte, sah er einen Reiter und seufzte: »Ach, das Reiten ist doch etwas Schönes!« Das hörte der Reiter und sagte: »Wollen wir nicht tauschen? Du gibst mir das Gold und nimmst mein Pferd dafür.«

Hans war damit zufrieden und setzte sich fröhlich auf das Pferd. Als aber das Pferd zu galoppieren begann, lag Hans bald im Straßengraben. Ein Bauer, der mit einer Kuh daherkam, hielt das Pferd an. Hans war ärgerlich und meinte: »So eine Kuh ist doch besser, die geht langsam und gibt auch noch Milch!« Der Bauer bot ihm einen Tausch an; Hans bekam die Kuh, und der Bauer ritt auf dem Pferd eilig davon. Sehr zufrieden wanderte Hans mit seiner Kuh weiter. Mittags bekam er Durst und wollte sie melken, aber sie gab ihm keinen Tropfen Milch, sondern nur einen Schlag mit dem Hinterfuß. Das sah ein Metzger, der ein Schwein auf seinem Wagen hatte und sagte: »Die Kuh ist zu alt, die kann

man höchstens noch schlachten!« Weil Hans aber lieber Schweinefleisch als Rindfleisch aß, so tauschte er seine Kuh gegen das Schwein und führte es neben sich. Dann traf er einen Bauernburschen mit einer Gans und erzählte diesem, wie gut er heute getauscht habe. Der Bursche sagte: »Ich glaube, dein Schwein ist im Nachbardorf gestohlen worden, die Polizei sucht den Dieb. Nimm lieber meine Gans und gib mir das Schwein!« Und Hans, der Angst bekommen hatte, war einverstanden. Als er mit seiner Gans ins nächste Dorf kam, traf er einen Scherenschleifer. Der hörte von den vorteilhaften Tauschgeschäften, die Hans gemacht hatte, und gab Hans einen alten Wetzstein für die Gans. »Wenn du ein Scherenschleifer bist wie ich, hast du immer Geld in der Tasche«, sagte er zu Hans. Glücklicherweise wanderte Hans weiter. Aber der Stein war schwer und drückte ihn. An einem Brunnen wollte er trinken und legte den Wetzstein auf den Brunnenrand. Aber als er sich bückte, stieß er aus Versehen den Stein in den Brunnen. Da dankte er Gott, dass er ihn von dem schweren Stein befreit hatte. »Ich bin der glücklichste Mensch auf der Welt«, rief er und wanderte mit leichtem Herzen und frei von aller Last nach Haus zu seiner Mutter.

Андрей Кокир 8/2

Worterkklärungen

erhalten, erhielt, hat erhalten: bekommen

der Klumpen, -: ein ungeformtes Stück

heimwärts: in Richtung auf seine Heimat

wandern: eine weite Strecke zu Fuß gehen

tauschen: wechseln

Der Straßengraben, die -gräben: der Graben neben der Straße

anhalten, hielt an, hat angehalten: zum Halten bringen, stoppen (auch intransitiv:

das Auto hielt an)

ärgerlich: zornig

der Tausch: vgl. tauschen

davon: hier: fort, weg

melken, molk, hat gemolken: Milch von der Kuh nehmen

der Metzger: der Fleischer, der Schlachter

man kann sie höchstens schlachten: man kann sie nur schlachten, etwas Besseres ist nicht möglich

schlachten: töten (von Tieren, deren Fleisch man essen will)

der Bauernbursche, -n: der junge Bauer (der Bursche, -n: der junge Mann)

nimm lieber meine Gans: es ist besser für dich, wenn du meine Gans

nimmst

einverstanden mit (nur Adjektiv): zufrieden mit

der Scherenschleifer: ein Mann, der Scheren und Messer scharf

macht

vorteilhaft: günstig; vgl. der Vorteil, -e

der Wetzstein, -e: Der Schleifstein; ein Stein, an dem Messer und Scheren geschärft oder gewetzt werden

sich bücken: sich hinunterbeugen

aus Versehen: ohne seinen Willen, ohne Absicht

die Last, -en: eine schwere Sache, die man tragen muss; die Bürde, -n

The world around us

- a short quiz prepared by Maša and Ognjen -

Do you think that you know a lot about the world around us?

Let's see! Can you answer the following questions in less than 90 seconds? ☺

1. What is the highest mountain in the world?
2. Name 4 parts of a plant.
3. What is the name of the longest river in the world?
4. Who are Aborigines?
5. What is the name of the most famous tower in France?
6. How many planets are there in our Solar system?
7. What is the capital of Malta?
8. What is paper made from?
9. Why do we need to recycle?

(Answers: 1. Mount Everest; 2.root, stem, flower, leaf;3.the Amazon; 4.Aborigines are native inhabitants of Australia; 5.the Eiffel tower; 6.8 (Mercury, Venus, Earth, Mars, Jupiter, Saturn, Uranus, Neptune); 7.Valletta; 8.wood/ tree; 9.we need to recycle to save our environment from pollution)

“Rudjer Bošković”

Prima di venire a “Rudjer” sono andata in un'altra scuola. Non mi piaceva lì. Nella terza elementare in una classe c'erano due studenti. Perciò mi sono trasferita a “Rudjer”. Dopo di trasferirmi la mia vita è cambiata.

Nella prima elementare non avevo tanti amici, solo Petra e Jelena. Dopo, nella quinta elementare, ho fatto amicizia con Anastasija, Ema e Milica. Prima ero sola tanto tempo, specialmente quando Petra si arrabbiava con me e andava a giocare con Jelena.

A Rudjer abbiamo sette o nove lezioni. La colazione è alle dieci e il pranzo è alle due. Un giorno scolastico a “Rudjer” finisce alle tre o alle quattro e mezzo. Dopo il pranzo ci sono le VRČ (le lezioni per il ripasso). In una settimana abbiamo cinque giorni scolastici di cui due lezioni sono le KAŠ (attività creative della scuola).

Fra poco la scuola elementare finisce. Qualche anno fa ho pensato che quel giorno sarebbe stato il giorno più bello della mia vita ma ora quando penso che forse non vedrò mai più alcuni dei miei amici e professori sono un po' triste.

Sono felice e orgogliosa di fare parte del sistema educativo “Rudjer Bošković”.

Софија Филипи 8/1

ОСМА ГЕНЕРАЦИЈА МАТУРАНАТА

На вратима су. Нерадо их отврамао за њих. Ту су још са нама блиставог осмеха, чистог срца... Носиоци наших приредби, наши глумци, водитељи, спортисти, такмичари, добра и шармантна деца, надасве.

Крећу даље, њихов пут сеже ка звездама. Радујемо се, држимо им мердевине.

директорка
Гордана Петковић
Срзентић

одељенски старешина
Марија Кержлин
Трифуновић

Никша
Балабан

Матеја
Брајовић

Павле
Јотић

Ивона
Коић

Милош
Крстић

Матија
Марић

Петра
Митровић

Теодора
Николић

Луна
Пеић

Јаков
Петковић

Анастасија
Радовановић

Катарина
Ристић

Никола
Стојановић

Марјан
Филиповић

Милица
Ћипранић

Урош
Шејић

Софија
Филипи

Петар
Живановић

Доротеа
Врачевић

Наум
Лабудовић

Алексеј
Домазетовић

директорка
Гордана Петковић
Срзентић

одељенски старешина
Катарина Баришић

Емилија
Белошевац

Матеја
Гордић

Лука
Димитријевић

Ена
Јовановић

Јован
Јојић

Андреј
Кокир

Миња
Милојевић

Урош
Митровић

Огњен
Митровић

Илија
Новчић

Стојан
Стојанов

Душан
Шејић

Тара
Чолић

Теодор
Делић

Андрија
Рајовић

Лара
Шаренац

Савка
Пецо

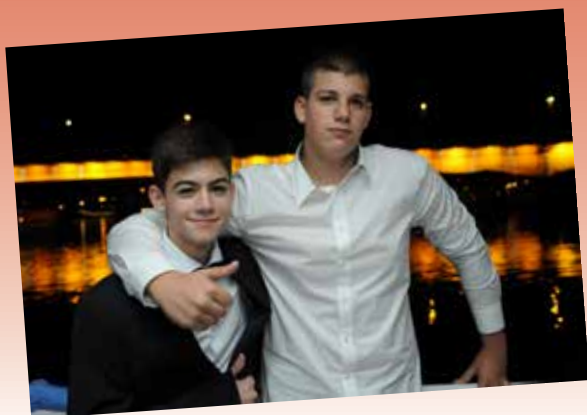
Наум
Иванић

Мала матура на броду

У петак, 27. маја ученици осмог разреда су обележили крај Основне школе, прославили су малу матуру. Као и свака генерација и ови дечаци и девојчице су обукли своје пажљиво изабрана одела и хаљине и видно лепо расположени кренули на заједничко славље. Весела атмосфера и пун подијум је најјачи утисак. Овом дивном догађају присуствовали су и наставници, али и сви драги људи који су са њима проводили школске дане. Веома смо се лепо провели, а нашим осмацима желимо много среће!

Градско првенство у стоном тенису

На нивоу града Београда одржано је градско првенство у стоном тенису у појединачној конкуренцији. Преставници наше школе били су следећи ученици: Алекса Лолић 6/1, Стефан Поповић 6/1, Никша Балабан 8/1 и Петар Живановић 8/1. Наши дечаки су од организатора добили бројне похвале за добру игру и још боље спортско понашање. Нажалост, Петар Живановић није прошао групу због јаке конкуренције, док су други ученици прошли и лаганим корацима ишли даље. У шеснаестини финала изгубио је Никша Балабан, а најбоље резултате постигао је Алекса Лолић који је изгубио тек у осмини финала и тиме завршио своје учешће на турниру у појединачној конкуренцији. Похваљујемо све учеснике и желимо им пуно среће у екипној конкуренцији која ће бити одмах сутрадан.

Милан Ђајић 6/1

Општинско првенство у атлетици

У понедељак 4. априла, на теренима Завода за спорт у Кошутњаку, одржано је Општинско првенство у атлетици за ученике основних школа. У конкуренцији петих и шестих разреда, учествовало је преко 20 ученика, а ученик наше школе Марко Јовановић заузео је друго место у дисциплини 100 метара и освојио сребрну медаљу.

Богдан Јоковић 6/1

Клизање у Хали „Пингвин“

У уторак 23. фебруара ученици наше школе имали су прилику да опробају своје клизачко умеће на леду Ледене дворане Хале „Пингвин“ на Новом Београду. Клизање на леду је раширен облик рекреације, али и основа многобројних спортова и спортских дисциплина на леду. Према сачуваним подацима, прве клизачке настале су у Шведској у 9. веку и направљене су од животињских костију. Неко је успешно завршавао кругове, неко се уверио колико је лед тврђ, а сви су се добро провели и забавили.

Алекса Лолић 6/1

Параолимпијски комитет Србије уручио признање „Руђеру“

Параолимпијски комитет Србије је у среду 30. марта у свечаној сали Скупштине Београда уприличио свечаност и том приликом наградио своје најуспешније чланове и сараднике. Највеће почасти припале су нашој најбољој стонотенисерки Борисави Перић Ранковић, популарној Беби, која ће на Олимпијским играма у Рију носити заставу наше земље.

Специјано признање за дугогодишњу подршку и допринос развоју параолимпијског спорта у Србији припала је Интернационалном образовном систему „Руђер Бошковић“. Драган Штулић, заменик генералног менаџера, примио је признање и том приликом је захвалио на сарадњи свим ученицима, родитељима и запосленима у Интернационалном систему „Руђер Бошковић“.

Тим поводом 18.12. наши ученици су уручили нашој трофејној спортискињи урамљену државну заставу на којој су потписи ученика и запослених Образовног система „Руђер Бошковић“. Образовни систем „Руђер Бошковић“ већ дуг низ година има одличну сарадњу са Параолимпијским комитетом Србије, а Бранислава – Беба је наш стални сарадник и учесник у Параолимпијском школском дану који је део хуманитарне акције „Хуманост на делу у дечијем оделу“.

Теа Полимац 6/1

Промоција тениса

У нашој школи су одржане презентације тениса за ученике виших и нижих разредна основне школе. Школа за тенисере „Дрил“ у сарадњи са Тениским савезом Србије кроз презентације и тениске лекције прилагођене узрасту, ради на популаризацији овог спорта у школама. Кампању су подржале највеће тениске асоцијације, произвођачи тениске опреме и удружења тренера.

Милан Ђајић 6/1

Општинско такмичење у кошарци

УОШ „Јосиф Панчић“ одржано је Општинско такмичење у кошарци за ученице седмог и осмог разреда. И поред одличне игре целе екипе, где су се посебно истакле Миња Милојевић и Ема Јовановић, нисмо успели да се пласирамо у завршну рунду такмичења. Надамо се да ћемо имати више среће други пут.

Стефан Родић 6/1

Општинско такмичење у рукомету

У четвртак 25. фебруара ученице петог и шестог разреда биле су на Општинском такмичењу у рукомету које организовано у Основној школи „Ђорђе Крстић“. И поред велике борбе и тимске игре наших такмичарки, а посебно се истакла Катарина Кежић, нисмо успели да се пласирамо у финале, па се надамо бољем резултату следеће године.

Милан Ђајић 6/1

Ритмичка гимнастика

Ритмичарке из Плесне школе „Ритам“ са својим главним тренером и директором клуба Миленом Рељин Татић, нашем најпознатијом и прослављеном ритмичарком, одржале су у термину КАШ-а презентацију ритмичке гимнастике.

Овом приликом, ученице нижих разреда су се упознале са основним елементима овог спорта. Презентерке су биле такмичарке узраста од 8 до 10 година које се активно баве овим спортом. Кореографије које су изводиле уз музичку пратњу одушевиле су наше ученице и прилично их заинтересовале за овај прелепи спорт.

Алекса Лолић 6/1

Школа скијања – Брзеће, Копаоник

Прва Руђерова ски-школица реализована је ове године на Копаонику у периоду од 7. до 14. фебруара. Школица скијања имала је за циљ да своје полазнике добро обучи, помогне им да усаврше основне елементе скијања и припреми их за даље бављење овим спортом. Групу је чинило двадесеторо деце, узраста од 6 до 11 година. Сви учесници су успешно савладали предвиђени програм. Велика мотивисаност ученика, као и систематско залагање људи који су били у њиховој пратњи, довели су до великог напретка.

Да сваки минут зимовања буде што активнији и занимљивији, омогућиле су поред скијања и разноврсне спортске и креативне радионице

Тежићемо ка томе да нам то постане пракса. Наредних година, очекујемо наше руђеровце да заједно са нама зимске распусте проведу на планини активно се одмарајући.

Теа Полимац 6/1

КРОС

У петак 20. маја наши ученици су учествовали на кросу организованом на трим-стази у Кошутњаку. У трци на 300 метара, у категорији ученица трећег и четвртог разреда златну медаљу освојила је наша ученица Митра Нешовић. Урош Ђорђевић освојио је сребрну медаљу у трци на 200 метара у категорији првог и другог разреда. Сви руђеровци су својим залагањем и другарством потврдили оправданост учешћа на овогодишњем кросу.

Милан Ђајић 6/1

Општинско првенство из стоног тениса

Ученици старијих разреда наше школе учествовали су на Општинском првенству из стоног тениса у категорији ученика од петог до осмог разреда. У женској конкуренцији боје „Руђера“ браниле су: Луна Пеић, Тара Чолић, Ема Јовановић и Милица Ђипранић. У екипном надметању наше ученице нису успеле да постигну запажене резултате због прејаке конкуренције на турниру, док је у појединачној конкуренцији ученица осмог разреда Луна Пеић у борби за треће место изгубила и остала без бронзаног одличја. Знатно расположенији у борби за медаље био је мушки тим, који је поред квалитета имао и мало среће. Обе екипе Руђера које су чинили: Урош Митровић, Петар Живановић (тим 1), Алекса Лолић, Никша Балабан (тим 2), победнички су се носили и заузели прва места у различитим групама што им је омогућило да се између себе екипно боре за златну, односно сребрну медаљу. Бољи у финалном мечу били су Алекса Лолић и Никша Балабан који су освојили златну медаљу, док су Урош Митровић и Петар Живановић освојили сребро. У појединачној конкуренцији, пажњу свих присутних привукао је Алекса Лолић, који је без пораза дошао до финала и успео да освоји турнир, али и титулу најбољег играча општине. Треће место на турниру у појединачној конкуренцији заузео је Урош Митровић. Честитамо свим учесницима!

Стефан Суботић 6/1

У сусрет празницима

У четвртак 24.12.2015. ученици GRADE 1 одељења приредили су новогодишњу приредбу за родитеље, баке, деке, секе и бате. Сви су уживали у њиховој глуми, рецитовању, певању и игрању. За крај су правили новогодишње честитке са родитељима и све одушевили својом креативношћу.

Богдан Јоковић 6/1

Светосавска прослава

Као и сваке године и овог 27. јануара у нашој школи прослављена је школска слава Свети Сава. Свечаност је отворио школски хор химном Светом Сави, а након беседе нашег вероучитеља уживали смо у извођењу драмског комада „Школски сан“. Традиционално након приредбе директорка наше школе уручила је награде ученицима који су се, осим успехом, истакли и у неким другим активностима. У истом духу протекао је и остатак дана у којем су ученици гледали документарни филм о династији Немањића.

Стефан Суботић 6/1

Новогодишњи шоу

У нашој школи је одржан 29. 12. 2016.г. Новогодишњи шоу. Поподне нам је протекло у знаку музике, плеса и смеха. Учесници су били сјајни и заиста смо били у прилици да чујемо фантастична извођења и сјајне вокалне способности наших ученика. Наравно, и ове године, за смех су били задужени наши кловнови који су били на висини свог задатка. Овогодишњи шоу је био хуманитарног карактера. Улазница за посетиоце била је слаткиш, а од прикупљених слаткиша направили смо пакетиће за социјално угрожену децу општине Чукарица да их обрадујемо и измамимо њихове осмехе.

Борис Симикић 6/1

Деда Мраз у „Руђеру“

Нашу школу 30. децембар 2015.г. посетила два Деда Мраза и Елза, јунакиња популарног филма за децу „Залеђено краљевство“. Деци су донели пуне џакове слаткиша, музике и доброг расположења. Сви смо се добро забавили и прославили почетак распушта. Растали смо се са осмехом и најлепшим жељама за Нову годину и предстојеће празнике.

Теодора Магазин 6/2

Добијање ÖSD језичке и испитне лиценце!

Образовни систем „Руђер Бошковић“ је званично постао лиценцирани испитни и језички ÖSD центар (Österreich Sprachdiplom – Аустријска језичка диплома)! Ученици се од ове школске године могу припремати за полагање ÖSD испита на различитим нивоима за стицање сертификата немачког језика као страног. Одлучили смо се за покретање овог пројекта јер смо желели да понудимо ученицима могућност да поседују међународно признате сертификате који важе доживотно, а који би им били веома корисни приликом уписа на факултет у земљама немачког говорног подручја, затим приликом пресељења или аплицирања за посао у Немачкој, Аустрији и Швајцарској или за посао који захтева знање овог језика. Добијени сертификати су међународно признати и потврђују степен језичке компетенције када је у питању немачки језик као страни и у складу су са заједничким европским оквиром.

Матија Марић 8/1

Дружење са родитељима

Ученици четвртог разреда направили су 29. 12.2015.г. заједнички пројекат којим су представили трећу тему IB PYP програма, „Како се изражавамо - ПОЗОРИШТЕ“ (How we express ourselves - THEATRE). Присутни родитељи и наставници могли су игром сенки да се подсети свима познате басне „Гавран и лисица“. Басна је представљена на више различитих начина, из више различитих углова - као детективска прича, чланак из новина, народна и љубавна песма, епиграм, елегија... и то све на различитим језицима!

Алекса Лолић 6/1

Конференција Curriculum

У Загребу је 27. новембра 2015. одржана конференција посвећена дигиталном сазревању школа. Предавачи из Словеније, Хрватске и Србије представили су искуства у коришћењу таблети уређаја у настави као и истраживачке пројекте који прате утицај ових технологија на постигнуће ученика. Једно од предавања било је посвећено презентацији пројекта имплементације Тесла платформе и iPad уређаја у Образовном систему „Руђер Бошковић“. Наташа Јоновић, IB PYP координатор, представила је учесницима организацију наставе у нашем образовном систему, IT инфраструктуру, фазе имплементације Тесла платформе и утицке наставника и ученика о доприносу дигиталних технологија наставном процесу. На завршном делу конференције, сви предавачи су учествовали у панел дискусији на којој су учесници имали прилику да поставе питања у вези са наредним корацима у систематском увођењу дигиталних технологија у школе, доказима о успешности имплементације дигиталних технологија у настави и потребама наставника и ученика када је у питању коришћење таблет апликација у настави. Учесници конференције из различитих образовних средина су уједно имали јединствену прилику да размене искуства и стекну нова сазнања о начинима примене дигиталних технологија.

Теа Полимац 6/1

Такмичења

Фебруар и март су били месеци математике за ученике наше школе. Учествовали смо на општинском и градском такмичењу, а потом смо, уместо когља, укрстили знање и на „Мислиши“. Наши ученици: Ива Кнежевић 4/1, Хара Љапис 3/2 и Огњен Срзентић 3/2 освојили су треће место на општинском такмичењу. Миа Трифуновић 5/2 и Лука Јанковић 4/2 били су „најубојитији“ и стигли до градског такмичења. Коначни резултати се још очекују, али прелиминарни обећавају одличан пласман.

Општински ниво је за ученике трећег разреда завршни ниво такмичења, док четврти и пети разред имају прилике да се опробају и на нивоу града (округа).

Стефан Суботић 6/1

Такмичење из немачког језика

У суботу, 21. маја одржано је такмичење из немачког језика за ученике наше основне школе. Најбоље пласирани ученици из целе Србије освојили наградно путовање у Беч. Такмичење је организовао Културно-едукативни центар „Willkommen“ у сарадњи са издавачком кућом „Клет“ и Амбасадом СР Немачке у циљу популаризације учења страних језика, али и ширењу свести о важности мултикултуралног друштва. Нашим ученицима желимо много успеха!

Анастасија Оцокољић 6/1

Општинско такмичење из српског језика

На Дан среће такмичарима из језика се посрећило, иако је тај успех већ постао традиционалан. У ОШ „Уједињене нације“ одржано је Општинско такмичење из српског језика и језичке културе. Похваљујемо Катарину Кежић 6/2 и Савку Пецо 8/2 за одличан резултат од 65% и 75%. Миа Трифуновић 5/2 је освојила прво место, Дуња Миленић 5/2 и Тара Чолић 8/2 друго место; Сара Ећим 6/2, Ана Бабић 7/1 заузеле су треће место, а очекујемо, после резултата жалби, и потврду за треће место Теи Полимац 6/1. Градско такмичење нас очекује већ 3. априла.

Емилија Пуповац 6/1

Велики успех у Тршићу

Овај број нашег часописа није могао да буде закључен по уобичајеном распореду. Наиме, чекали смо Републичко такмичење из српског језика и језичке културе као бисмо вас известили о успеху, потпуно очекиваном, наше драге Ане Бабић 7/1. Ана је 28.5.2015.г. у Вуковом Тршићу освојила 2. место. Месеци, а и године, јер је Ана сјајне резултате на такмичењу из српског језика, остваривала од 5. разреда, исплатили су се. Поносимо се нашом паметном, талентованом девојчицом којој је место заиста међу најбољима.

CILS

У суботу, 7.маја, група ученика Образовног система „Руђер Бошковић“ полагала је испит за сертификат из италијанског језика – CILS. Сви смо веома задовољни како је протекао испит, а резултате ћемо знати у јулу. L'italiano si ama!

Борис Симикић 6/1

Градско такмичење из другог страног језика

У суботу 12. марта одржано је градско такмичење из другог страног језика.

Нашу школу су представљале Софија Филипи из италијанског језика и Тара Чолић из француског језика. Тара Чолић је постигла велики успех освојивши 2. место у великој конкуренцији од око стотину ученика, од којих је само осам ученика прошло у следећи круг такмичења. Тара ће нашу школу представљати и на предстојећем Републичком такмичењу из француског језика.

Теа Полимац 6/1

Републичко такмичење из француског језика

У недељу, 8. маја у Основној школи „Раде Драинац“ у Борчи одржано је Републичко такмичење из француског језика. Ученица осмог разреда Тара Чолић постигла је добар резултат, освојивши 39 од укупних 45 бодова. Нажалост, само један поен јој је недостајао за пролазак на усмени део такмичења. Том приликом, Тари је уручена диплома за освојено друго место на градском (окружном) такмичењу.

Теа Полимац 6/1

DELF испит за стицање међународно признате дипломе из француског језика

У суботу, 21. маја ученици трећег и петог разреда наше школе су први пут имали прилику да полажу DELF испит за стицање међународно признате дипломе из француског језика (за нивое A1.1 и A1). Испит је одржан у Француској школи у Београду. Испите за млађи школски узраст најчешће полажу само ученици те школе. Срећни смо што смо ове године и ми могли да будемо део те мале, али одабране дружине. Резултате испита очекујемо за месец дана.

Bonne chance!

Михајло Џаковић 5/1

DELF испит A1

Ученици 7. разреда наше школе Ана Бабић, Јована Гавриловић и Ђорђе Величковић 16. 4. 2016.г. полагали су испит из француског језика.

Био је то DELF испит за стицање међународно признате дипломе за ниво A1. Ове школске године су ученици први пут имали прилику да се са својом наставницом француског, Горданом Мишковић, припремају за овакав испит.

Резултати испита се могу очекивати за месец дана.

Стефан Суботић 6/1

Резултати DELF испита

Стигли су резултати првог DELF испита који су наши ђаци полагали у априлу. У питању је испит за стицање међународно признате дипломе за ниво A1 из француског језика. Испит је успешно положило троје ученика седмог разреда: Ана Бабић (93.5 од 100 поена), Ђорђе Величковић (92 поена) и Јована Гавриловић (74.5 поена).

Честитамо ученицима и њиховој наставници француског!

Félicitations!

Теодора Магазин 6/2

Buon anno e buon Natale!

У склопу наставе италијанског језика 25. децембар 2015.г. одржани су божићни часови. Ове посебне часове чинили су слаткиши, италијанске божићне песме, много нових речи и прављење честитки. Buon anno e buon Natale! Buone feste a tutti!

Милан Ђајић 6/1

Ученици ОШ „Руђер Бошковић” освојили прво место на математичком квизу

Екипа Основне школе „Руђер Бошковић” освојила је прво место на Математичком квизу „Мост математике” одржаном у петак, 6. маја у Дечјем културном центру у Београду. У нашем тиму били су Борис Симикић, Марио Јовановић, Ђорђе Величковић и Тара Чолић. Математички квиз организује се сваке године у оквиру манифестације „Мај – месец математике”. У првом кругу такмичења, четворочлане екипе сачињене од ученика старијих разреда основних школа решавају логичко-комбинаторне задатке, проверавају меморију коришћењем математичко-рачунарских игара и решавају асоцијације. Наша екипа је управо у игри асоцијације показала надмоћ у односу на екипе београдских школа „Уједињене нације”, „Вук Караџић” и „Ослободиоци Београда” и освојила прво место. Финале квиза знања одржава се у Врњачкој Бањи, у четвртак 12. маја. Осим ученика из „Руђера” такмичиће се и ђаци из Новог Сада, Ниша и Врњачке Бање. Честитамо нашем тиму и желимо много успеха у следећем кругу такмичења.

Милан Ђајић 6/1

„Мост математике”

Екипа Основне школе „Руђер Бошковић” учествовала је на манифестацији „Мост математике”, одржаној у Врњачкој Бањи, 12. маја 2016. године. Као првогласирана школа из Београда, знање смо одмерили са ученицима из Новог Сада, Ниша и Ваљева. Наш тим, који су чинили Борис Симикић, Марио Јовановић, Ђорђе Величковић и Тара Чолић, храбро се борио и показао бројна знања из математике. Сви учесници стекли су нова познанства, лепо се дружили и освојили су вредне награде. Ми им честитамо на показаном знању и упорности.

Емилија Пуповац 6/1

Најраспеваније одељење Чукарице

У оквиру манифестације Дечје музичке свечаности Београда – ДЕМУС, у четвртак 21. јануара 2016. године, одржано је општинско такмичење „Најраспеваније одељење Чукарице“ на којем су ученици одељења 3/2 наше школе освојили друго место. Учествовала су деца из Основне школе „Браћа Јерковић“, и Основне школе „Ђорђе Крстић“, Основне школе „Јосиф Панчић“, Основне школе „Уједињене нације“ и Основне школе „Руђер Бошковић“. Све похвале ученицима за остварене резултате и таленат који су показали.

Анастасија Оцокољић 6/2

Мислиша

После много неизвесности, стигли су резултати математичког такмичења „Мислиша“. Наши драги другари који су се одлично показали и добили похвале за учешће су Реља Карановић 2/2, Вања Антић 3/2, Огњен Срзентић 3/2, Јана Карановић 5/2 и Јан Чубаков 2/2. Посебне похвале су добили другари који су освојили једну од награда – Миа Трифуновић 5/2 је освојила прву награду, а Лука Јанковић 4/2 другу награду. Миа ће се, као и прошле године, окушати на вишем нивоу резервисаном само за ученике са максималним бројем поена.

Алекса Лолић 6/1

Републичко такмичење „Мислиша“

Ученица наше школе Миа Трифуновић постигла је изузетан успех на републичком нивоу математичког такмичења „Мислиша“.

Миа је освојила друго место. Честитамо Мии и желимо јој много успеха у даљим изазовима који су пред њом.

Стефан Суботић 6/1

Најбољи математичари

У Основној школи „Никола Тесла“ у Винчи 13. 4. 2016. одржана је свечана додела награда за најбоље математичаре Београда.

Ученик наше школе Лука Јанковић из 4/2 добио је диплому и књигу за освојено друго место.

Емилија Пуповац 6/1

Градско такмичење из биологије

У суботу, 9.4.2016.г. у ОШ „Душко Радовић“ у Сремчици одражано је Градско такмичење из биологије. Тим наше школе бројао је девет чланова и са такмичења смо донели седам награда. Михаило Џаковић 5/1 освојио је друго место, Вук Џвијовић 5/1 освојио је треће место. Тара Јешић 6/2 освојила је друго место, Теодора Магазин 6/2 и Катарина Влајић 6/1 освојиле су треће место. Ана Бабић 7/1 освојила је друго место и Јована Гавриловић 7/1 је освојила треће место. Похваљујемо Матеју Живовића 7/1 и Софију Филипи 8/1 на знању приказаном на такмичењу.

Стефан Суботић 6/1

Такмичење из хемије

У суботу 5. марта у ОШ „Јосиф Панчић“ одржано је Општинско такмичење из хемије за ученике основних школа на општини Чукарица.

На такмичењу је учествовало око 70 ученика и решавало се двадесет задатака током два сата. Ученица седмог разреда Јована Гавриловић освојила је треће место и пласирала се на градско такмичење.

Јовани желимо много успеха и среће у даљем раду и такмичењу.

Теодора Магазин 6/2

Такмичење рецитатора

Као и претходне године и ове године окупили смо на једном месту све оне које воле лепу реч. Сада већ традиционална манифестација у оквиру које се наши ученици такмиче у рецитовању била је, заиста, јединствена. Велики број деце пријавио се на такмичење, а ми смо имали привилегију да уживамо у њиховом казивању најлепших стихова за децу. Овогодишњи жири чинили су наша гошћа, глумица Александра Шалић, наставница музичког и професор соло певања Весна Божовић као и Милена Павловић, наша библиотекарка и професорка латинског језика. Нису имале ни мало лак задатак, али су, ипак, сва деца на крају отишла са осмехом на лицу и жељом да следеће године буду опет са нама. Такмичење рецитатора отворила је Теодора Магазин, ученица шестог разреда, композицијом „River flow in you“ коју је извела на синтисајзеру, а док смо чекали одлуку жирија гледали смо документарни филм „Уједињење“, заједнички пројекат филмске и драмске секције наше школе.

Анастасија Оцокољић 6/1

Такмичење из математике

У нашој школи одржано 29. јануара 2016.г. такмичење из математике. Наши ђаци су показали завидно знање и чак двадесет и двоје ученика се пласирало на општинско такмичење.

Емилија Пуповац 6/1

XII Смотра истраживачког стваралаштва

У суботу 22. априла 2016. одржана је XII Смотра истраживачког стваралаштва ученика београдских основних и средњих школа.

Учествовали су ученици Земунске гимназије, VIII, XIII и III гимназије, ОШ „Вељко Дугошевић“, ОШ „Руђер Бошковић“ и Гимназије „Руђер Бошковић“.

Учесници су презентovali радове из области физике, хемије, екологије, математике, историје. На занимљив и прагматичан начин, ученици су нас увели у свет оптике, примењене математике и нових погледа у свету биоенергије. Такође, могли смо чути занимљив осврт на узрочно-последични ток српско-турских ратова. Стручна комисија, сачињене од наших дугогодишњих стручних сарадника са Универзитета у Београду: Маје Шумар, професора Хемијског факултета, Драгане Миличић, професора Биолошког факултета, Славољуба Драгићевића, професора Географског факултета, као и колега из нашег Образовног система Дејана Павловића, професора историје и Божицара Радусина, професора физике, прогласила је за најуспешнији рад Олгице Максимовић, ученице другог разреда VIII београдске гимназије. Тема њеног рада је била „Потенцијал примене сојева рода *Pseudomonas* у биоремедијацији загађених вода“.

Теодора Магазин 6/2

Свечана додела диплома

Свечана додела диплома за наше драге такмичарке из српског, француског и италијанског језика била је 24.5.2015. г. Директорка школе је честитала ученицама на успеху, истакла колико се сви поносимо њиховим радом и резултатима тог рада. Наставнице српског језика су нагласиле да је овај догађај уприличен на Дан словенске писмености и да на тај начин још једном истичемо важност рада и мисије Ћирила и Методија. После доделе диплома, уследиле су посланице, лепе као учење језика.

Алекса Лолић 6/1

Смотра ученичког стваралаштва

У биоскопу Шумадија 22.4. одржана је Смотра ученичког стваралаштва општине Чукарица.

Ученици 3/2, 1/1 и хор су са музичко-сценским приказом представљали нашу школу. Ученике су припремиле наставнице: Стајка Рајић, Весна Божовић, Весна Рикало и Сања Каличанин Обравдовић.

Емилија Пуповац 6/1

Гост писац – Јасминка Петровић

Весна Ломпар – наш гост

У понедељак, 09. маја имали смо ту част да проведемо два сата дружећи се с писцем Јасминком Петровић. Прво је одржала радионицу на којој је шармирала трећаке дискутујући с њима о лепом понашању, а онда им је читала и кратак драмски текст из своје књиге: „Да ли сте ви жаба?“ Седми разред је са њом причао о њеној књизи : „Ово је најгори дан у мом животу“ и својим искуствима по питању породице и школе, а пред крај нам је Јасминка представила и своју нову књигу: „Лето када сам научила да летим“.

Радујемо се следећем сусрету.

Алекса Лолић 6/1

Дружење са Мошом Одаловићем

Јучерашњи осми март нам је улепашало гостовање песника Моша Одаловића. Не знамо да ли је већи ужитак био слушање Моша док рецитије своје песме или док нам прича о свом детињству и одрастању у породици с десеторо браће и сестара. Оно што је на ученике петог и шестог разреда оставило највећи утисак је Мошова духовитост, непосредност, поетичност која избија из сваке речи. Мошо нам је открио да је прву песму написао у шестом разреду и верујем да ће се и неко од наших петака и шестака одважити на понеку риму. Жеља нам је да нам и наредни осми март буде обележен стиховима који славе децу, породицу, живот сам.

Борис Симикић 6/1

Огледни час из српског језика ученици 8. разреда имали су 26. 1. 2016. год. са професорком Весном Ломпар. Професорка Ломпар је запослена на Филолошком факултету и једна је од најпрестижнијих граматичара у нашој земљи. Тема сусрета била је Вербално закључивање. Све граматичке области су представљене у виду врло занимљивих задатака, питања у руху интересантних прича које су изискивале граматичко и логичко расуђивање. Овај вид наставе је врло применљив за утврђивање градива. Ученицима се допао овај приступ граматике, а професорки Ломпар њихово знање и жеља да се опробају у новим начинима учења.

Милош Крстић 8/1

„Мали Пјер“

Наша школа је ове године била школа домаћин Општинског такмичења дечје карикатуре „Мали Пјер“ у организацији Пријатеља деце – Чукарица. На конкурс је учествовало девет школа и 90 ученика млађих и старијих разреда. Сви радови су изложени, а 20 најбољих учествоваће на градском конкурс.

Анастасија Оцокољић 6/1

Радионице „Моје тело“

За ученике нижих разреда Основне школе „Пуђер Бошковић“ организују се радионице чије је циљ да ученици боље упознају своје тело, правила хигијене и развију одговорност према властитом телу и телу других. У оквиру прве радионице ученици се подсећају правила радионичарског рада, а затим се са њима разговара о грађи људског тела, о унутрашњим органима, о њиховим функцијама. Друга радионица посвећена је разговору о телесној хигијени и правилној нези тела. У оквиру треће радионице, путем низа практичних активности и примера, код ученика се развија одговорно понашање према сопственом телу и телу других. Серијал радионица започет је у марту у првим разредима, док ће наредног месеца бити обухваћени и други и трећи разреди. За ученике четвртог разреда планирана је радионица на тему пубертета. Радионице реализује здравствена радница и психолог школе.

Теодора Магазин 6/2

„Километар косе“

Ученица наше школе Маша Алвировић прикључила се хуманитарној иницијативи „Километар косе“, поводом Светског дана деце оболеле од рака који се обележава 15. фебруара. Маша је поклонила 15 цм своје косе, показавши велику зрелост и хуманост. Циљ ове акције је да обезбеди перике од природне косе за децу која услед болести или последица медицинског третмана пате од њеног губитка.

Маша је својим гестом показала оболелим малишанима да у својој борби нису сами!

Анастасија Оцокољић 6/1

Заједнички пројекат ученика 2/1 и 2/2

У среду, 18. маја ученици 2/1 и 2/2 одељења угостили су своје родитеље. Током године вредно су радили на РУР темама и то су презентовали на овом часу. Показали су да знају да се изражавају кроз песму, плес, рецитовање, али и да владају сценом као прави глумци. Рад на заједничком пројекту у оквиру интердисциплинарне теме ученици су употпунили казивањем примерених драмских текстова на енглеском, француском, немачком и руском језику. Њихов труд и залагање награђен је аплаузом и овацијама.

Емилија Пуповац 6/1

Часови плеса

Од новембра се у нашој школи одржавају часови плеса за ученике осмог разреда. За учење плесних корака задужен је Влада Тодоровић, наш прослављени плесач и учесник популарног шоу програма „Плес са звездама“. До сада су се ђаци опробали у класичним и латино плесовима, а своје плесно умеће показаше на матурској вечери и другим школским свечаностима.

Алекса Лолић 6/1

Workshop The Kindness tree

У четвртак 3. 12. 2015. ученици одељења Grade 1 и Grade 2 учествовали су у радионици The Kindness tree. Ученици су подстакнути да размишљају о љубазности, брижности и лепим манирима како код себе, тако и код других. На украсима за јелку осликавали су ситуације у којима су били љубазни према некоме, а затим су тим украсима улепшали новогодишње дрво. Ово дрво краси нашу школу и подсећа нас да љубазност и леви манири важе за свакога. Није тешко бити фин!

Алекса Лолић 6/1

Успех наше другарице Бориславе Перић Ранковић

Неизмерно смо поносни на успех наше другарице! Параолимпијка Борислава Перић Ранковић изабрана је за најбољу стонотенисерку са инвалидитетом у 2015. години на свечаности одржаној у Лисабону. Будући да је наша школа дугогодишњи сарадник Параолимпијског савеза Србије, заменик генералног менаџера Драган Штулић био је један од најближих пријатеља који су ову дивну жену, шампионку у спорту и у животу дочекали по добијању изванредног признања. Трећи параолимпијски дан, одржан је у нашем систему 5. новембра. Надамо се да ће и четврти бити ускоро јер нас време проведено са људима способним да надрасту своја ограничења увек инспирише.

Богдан Јоковић 6/1

Предавање психоактивне супстанце

За ученике седмог разреда је у среду 9. 12. 2015. год. одржано предавање о психоактивним супстанцама (које обухвата разговор о алкохолизму, дрогама, енергетским пићима, пушењу, о зависности од интернета). Многи млади људи из радозналости пробају психоактивне супстанце и не размишљају о последицама које ће их задесити након извесног времена. Указали смо им на карактеристике психоактивних супстанци, на главне мотиве због којих неко почиње да их користи и свакако на погубне последице.

Борис Симикић 6/1

Час из хемије

Ученици одељења 6/2 су имали креативан час у школској лабораторији који је везан за градиво из хемије у оквиру Cambridge програма.

Тема часа је била добијање индикатора из љубичастог купуса помоћу којег су одређивали рН средине супстанци из сопственог окружења. Тема је важна за даље учење хемије и биологије, јер је повезана са свакодневним животом. Ученици су били веома заинтересовани, педантни и одговорни у раду у лабораторији. Спектар боја који је добијен одушевио је ученике, што можете видети на фотографијама које смо направили у школској лабораторији.

Теодора Магазин 6/2

Радионица Све о новцу

Током протекле недеље, ученици наше школе су имали занимљиву радионицу, а тема је била економија и новац. Ученици су сазнали значење неких економских појмова са којима се свакодневно сусрећу, такмичили се у „економским“ асоцијацијама, у слагању првих новчаница и кованица, а на крају су уследиле и занимљиве награде. Предавач на радионици је била професор Јелена Филиповић са Економског факултета.

Емилија Пуповац 6/1

Руђер фест

У среду 20. априла, у школском дворишту ОШ „Руђер Бошковић“, одржана је традиционална манифестација Руђер фест. Овогодишња тема Феста била је екологија и заштита животне средине, те су наши ученици у складу са тим показали сву своју креативност. Осим Амазонске прашуме, шумског шпајза, шумских вила и зелене патроле, наши гости, и велики и мали, имали су прилике да уживају и у богатом музичко-сценском садржају на бини, као и спортским играма и ликовним радионицама.

Традиционално су на Фесту изведени и многобројни експерименти из области биологије, хемије и физике, а представљени су и модели које су наши ученици правили из области техничког образовања.

Филм „Уједињење“, као заједничко остварење филмске и драмске секције наше школе, премијерно је приказан на Фесту. Осим нама драгих родитеља и најмлађих гостију из вртића „Baby palace“ и „La Felicita“, Фесту су присуствовали и гости са СОС канала који су промовисали свој пројекат „Заштитимо нашу децу“. Циљ ове кампање СОС канала је да треба подржати знање, учење, лепо понашање, пристојност и спорт као садржаје који треба деци да се нуде, насупрот насиљу, кичу и вулгарности којима су свакодневно на ТВ каналима изложени.

Велики број јавних личности је подржао ову кампању, а њима се придружила и наша школа. Као и сваке године, наши ученици су показали сву своју креативност, открили своје таленте, а наши гости са Феста отишли препуни утисака о свему што су видели да деца умеју.

Теа Полимац 6/1

Шапнуо ми ветар

Шапнуо ми ветар да вук на друму проси, крава на грани спава, а мрав кола вуче.

Ја сам чудо чуо! Рекао сам да је то немогуће...

Ветар је рекао да пођем са њим у *Земљу чуда*.

Пошао сам са ветром и видео сам како свиња брке суче и коњ лети...

Кад сам се вратио, захвалио сам се ветру.

Мијат Цвијовић 3/1

Нађа 6/1

ученици 5/1

У шуми

Једног дана била сам у шуми.

Било ми је јако топло зато што је сунце грејало. Птице су лепо цвркутале. Убрала сам миришљав цвет. Видела сам олистало дрвеће. Док сам ходала, осетила сам меку и свежу траву. Видела сам пуно шарених цветова који су ме привлачили својим мирисом.

Баш ми је било лепо, али морала сам кући.

Марија Дикановић 2/2

Пролеће

Сваке године кад пролеће дође у мој крај ја сам срећан. Једног пролећног јутра сам устао и погледао кроз прозор. Видео сам како пчеле зује и да је цвеће процветало. Изашао сам напоље и видео децу како се играју и веселе. Чуо сам како птице цвркућу и како ветар пирка.

Моје омиљено годишње доба је пролеће.

Милан Матић 2/2

Вељко 6/1

На крају

Сећам се дана када су нам добродошлицу пожелели старији другари, а учитељица нас сместила у школске клупе. Тада смо били само гомила збуњене и радознале дечурлије. Једва сам знао да држим оловку, поносан што умем да бројим до сто, слова ми нису била јача страна. Почели смо од слова „А“, а завршавамо са Андрићем, Питагорином теоремом и Њутновим законима.

Сада смо на крају осмогодишње стазе. Они клинци израсли су у младе људе, увек спремне за понеки несташлук. На тој стази било је успона и падова, радости и лепог расположења, понеке сузе од смеха или туге, симпатија и антипатија, лепих дружења. У одељењу нећемо имати ђака генерације, али сам сигуран да ћемо остати упамћени по несташлукцима. Били смо своји и помало одступали од школских правила. Имали смо поштовања према старијима. Шармом смо надомештали своје враголије.

Далеко смо од старта, али и од циља. Пред нама је још много непрочитаних књига. Налазимо се на пола школовања. На наставку стазе срешћу неке нове људе, родиће се нека нова пријатељсва, неке симпатије ће се претворити у љубави, неки нови професори ће постати омиљени, а биће и оних које никада нећу заволет. Надам се да ћу се остварити у занимању које одаберем. Желео бих да у свом сећању заувек задржим протекле године. Сигуран сам да ће ми ово безбрижно детињство много недостајати. Истовремено жудим за новим дешавањима и новим окружењем које ће ми живот донети. Ускоро ћемо се растати и отићи на разне стране. Сада знам да ће ми се путеви са неким заувек прекинути, а са неким поново укрстити. Надам се биће и оних са којима ћу истом стазом дугим и чврстим корацима корачати даље у свет.

Милош Крстић 8/1

Марио Јовановић 6/2

„Растајемо се, растајемо и страшно дугим корацима одлазимо у свет“

Мирослав Антић

Растајемо се. Нестаће старо добро осмо два, то најбучније одељење, добри ђаци враголастих умова, та наша детињаста препирања, ти дивни осмеси, та безуспешна преписивања на тестовима, сви ти „пас ми је појео домаћи“ изговори, полако нестаје тај најбезбрижнији период нашег живота и крупним корацима газимо у свет одраслих. Растајемо се. Ах, то наше дивно одељење! Били смо сложни, волели смо се и вечито смо се шалили, понекад и онда када то не треба. Морам признати да ће ми бити тешко без њих. Понекад смо се свађали, препирали, па чак и тукли, али бисмо се увек мирили и настављали са својим дружењем. Недостајаће ми њихови осмеси, све те Душанове „провале“, Емилијина збуњивања, Емин телефон, Гордићева деструктивност, Огњенови „ајродроми“, па чак и Савкино кукање кад добије мање од пет плус. Осећам као да део мене полако нестаје, ускоро ће све то бити само пуста сећања. Неки од нас ће ићи заједно у гимназију, али то никада неће бити исто. Сада постајемо млади одрасли људи који сами одговарају за своје поступке и сами брину о себи. Одлетели смо из својих гнезда и полако раширили крила, спремни смо да одлетимо у тај, нама још увек непознат свет где нема професорових молби да нешто научимо и нема више родитеља да нас терају да распремимо собу. Сада постајемо своји. Окрећемо ново поглавље у својим малим животима. Постајемо људи. И сада, бришући ову сузу у свом оку, схватам - ово није крај, већ нови почетак, Потпуно нова, неисписана књига која чека да наоштримо своје оловке и започнемо је. Нека нам је са срећом, више нећу плакати.

Осмо два никад неће нестати јер оно живи вечно у мом срцу.

Тара Чолић, VIII2

Замишљам косовског јунака

Косовски бој је трагичан историјски догађај у којем су погинули многи српски јунаци ради спасења своје отаџбине и вере. По мом мишљењу, сви војници су хероји на свој начин јер су жртвовали своје животе иако су знали да ће бити поражени. Али, мени је најособенија фигура епског косовског круга једна жена, трагична јунакиња, мајка која је изгубила свих девет синова у боју, Мајка Југовића.

Можда ће се многи запитати зашто сам изабрао жену, а нисам неког посебног и храброг српског јунака, као што је Милош Обилић, који је имао храбрости да стане пред султана Мурата и убије га. Рећи ћу вам зашто. Мајке су те које рађају српске јунаке, хране их, пазе, васпитавају да буду поштени људи који ће једног дана постићи нешто велико у животу. Мајка Југовића, која је родила, чак, девет српских јунака, највише је патила за губитком својих синова. Сама помисао на одгајање деветоро деце је велика обавеза. Она се трудила да њених девет синова постигну највише, да шире породично стабло Југовића на све стране, али све је то потонуло у воду након што их је изгубила.

Мајка Југовића губи смисао живота, очај овладава њоме. Нема мужа, нема синове, нема мушку руку која ће да је чува у најтежим тренуцима живота. Али, Мајка Југовић зна да су њени синови сада на бољем месту, у рају, јер су њени синови погинули за своју веру, за своју отаџбину и своју породицу. Мајка Југовић и даље, ипак, у погледу на небо, тражи свој смисао.

Теодор Шешум 6/2

Прва љубав

Моја прва љубав се десила!

Када је ушла у учионицу на почетку трећег разреда и када сам је погледао у лице, осетио сам нешто!

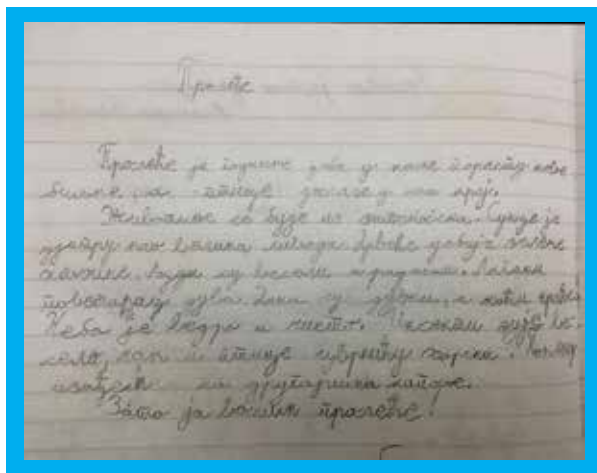
То је била љубав на први поглед.

Телепе, плаве очи опуштале су ме као да гледам у море. Када ми дан није по вољи, сетим се ње.

Када играмо тајм бол, водим рачуна да је не повредим. Чувам је и пазим. Хоћу да будем поред ње у сваком тренутку. Добра је другарица.

То је моја симпатија. То је Т...

Матија Ћирић 4/1

То сам ја

Ја сам Младен. Имам десет година и ученик сам четвртог разреда.

Коса ми је боје кестена. Мислим да сам драга особа. Имам добре другаре и најбољи друг ми је Матија. Не волим размажену децу и немам лоших другара. Понекад унем да будем безобразан, али сам много чешће право злато од детета. Духовит сам на посебан начин. Када бих се само мало потрудио, био бих и одличан ђак.

Међутим, ја волим да уживам у животу.

Као сви прави мушкарци, обожавам фудбал.

Много тога знам о познатим фудбалерима. Када бих тако знао српски језик и математику, био их најбољи ученик.

Ја сам шармантан дечак.

Младен Кантар 4/1

Леа Марућ 5/1

Нико није као она

Она је моја дадиља.

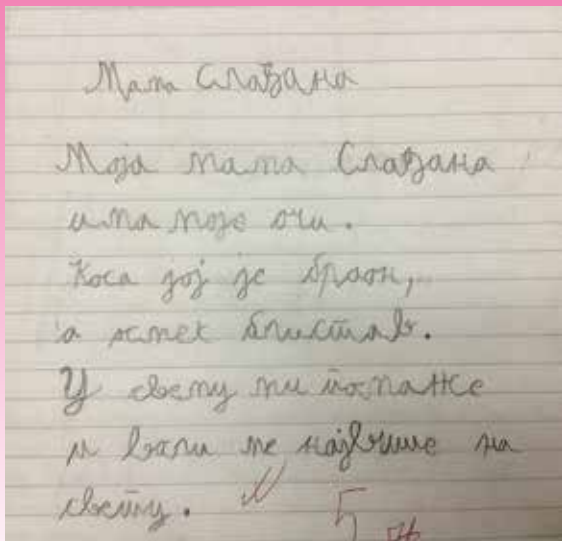
У ствари, она је више моја бака Душанка, Дука.

Почела је да ме чува када сам имала једанаест месеци. Она сада има шездесет година. Има две ћерке и сина. Одрастање поред ње је било дивно. Када би ми исекла воће, селе бисмо на степениште, певушиле и јеле га. До вртића не бисмо ходале, него скакутале. Нико не уме да прича као она, пева као она и дружи се као она. Нико не кува као она, нико није тако мио као моја Дука и нико не мази као Дука. Воли децу и животиње.

Дука има црвенкастобраон косу и зелене очи. Брижна је и добра.

Увек ће ми остати у срцу.

Тара Милојевић 4/1

Кад бих се вратио у прошлост

Драга наставнице,

Овде у Крушевцу је тотални хаос. Позвао сам много великаша, а мало њих ће доћи. Некако, мислим, баш их је брига!

Дуг је пут до Косова. Надам се да ћемо стићи у здрављу и снази и да ће сви јунаци бити добро.

Кад сам пошао према Косову, сви су нам клицали и пожелели срећан пут.

Плашио сам се оданости Милоша Обилића. Дубоко у срцу верујем да ме подржава и да ме неће издати.

Ближи се бој. Не осећам страх. Осећам снагу и сигурност. Видећемо шта ће се догодити. Моја војска није многобројна, али је све јунак до јунака...

Никола Чупић 4/1

Ива 6/2 и Анастасија 6/1

Кад бих се вратила у прошлост

Драги дневнице,

Дан ми није кренуо како треба.

Мајка ми је саопштила да најдаље за недељу дана, 5.децембра 1397.год., морам да одем султану Бајазиту и да будем његова жена. То морам да урадим за Србију, за свој народ.

Желела сам да нестанем! Да ме нема! Уплакана сам отрчала у своју собу. Обукала сам дугу плаву хаљину и отишла на ручак. Сестре су ме запиткивале шта се догодило, а јас само одговарала да ми недостаје тата. И много ми је недостајао. Недостајале су ми његова снага, љубав, сигурност и безбрижност које сам осећала поред њега.

Мој брат Стефан као да је чуо моје мисли. Јако ме је загрлио. Није морао ништа да каже. Било ми је лакше.

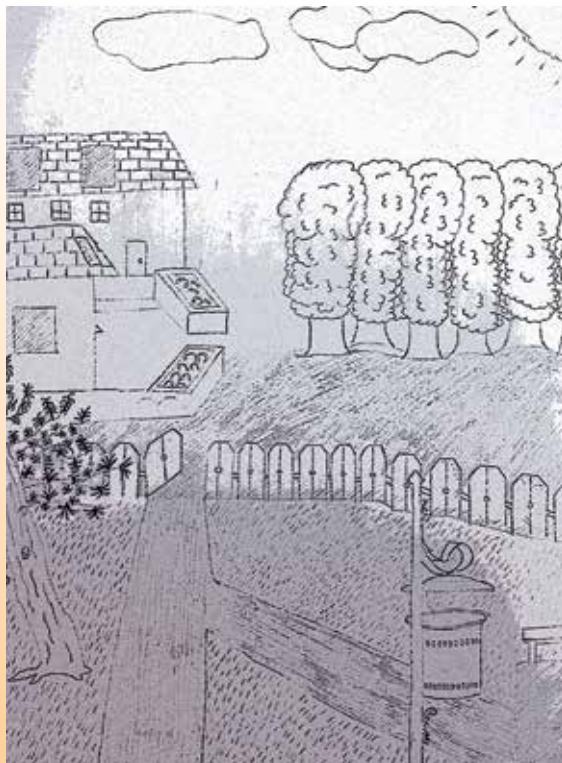
Са својим дворкињама сам се спустила до чаршије. Нико није осетио моју тугу. На пијаци је било рибе, меса, свежег и сувог воћа, меда, поврћа и много кромпира. вратила ми се живост. То је мој народ за који се борим. За народ, за земљу, за тај весели жамор који не утихне ни поред свих мука.

Увече, пред спавање, мајка ми је нежно рекла: „Не брини најдража моја! Све ће бити у реду. Сутра је нов дан.“ Утонула сам у сан.

Ива Кнежевић 4/1

Сара Ећим и Ника Копривица 6/2

Наум 8/2

Кад бих се вратила у прошлост

Драги моји,
Сада је 1389. година. Свануо је тужан дан. Мој муж Лазар
отишао је са војском рано јутрос на Косово.

Кренуо је у пет сати. Гледали смо војску и Лазара како
нестају у даљини. Вијорила се наша застава. Чуо се
топот коња и кад њих више није било на видуку. Кад
сам загрлила свог Лазара, слутила сам да је то последњи
загрљај и последње: „Волим те.“

Моје слутње су се обистиниле. „Како да саопштим
деци?“ Они знају да је њихов отац јунак. Стегла сам срце
и рекла да наш јунак више није са нама.

Стефан је био најмлађи. Гледао ме својим крупним,
паметним очима. Знала сам да ће он, кад порасте, бити
владар свог народа. „Морам бити храбра и мудра“,
рекла сам себи.

Толико храбра и мудра, толико јаког срца, да владам
Србијом и своју најмлађу миљеницу Оливеру предам
убици њеног оца, страшном Бајазиту.

Те 1405. године, после много муке, успона и падова,
после бурога и лепог живота, чекала сам свој вечни мир
и поновни сусрет са својим Лазаром.

Тара Милојевић 4/1

Емилија Путовац 6/1

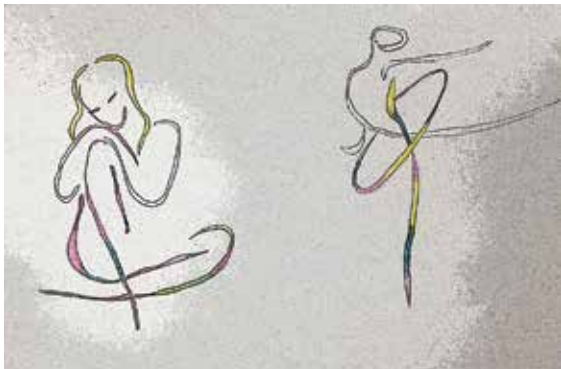

Моја бака

У мом животу важно место заузима моја бака.

Моја бака се зове Силвана. Она живи у Милану, у зеленом делу града. Моја бака има меку, браон косу и лепе, браон очи. Иако воли слаткише, она је мршава. Веома воли животиње, али највише куце. Никада још није била без љубимца. Сваке године, два месеца, проводи на једном прелепом острву, Сардинија. Она воли плаже и пеца са мном рибе и ракове. Волим моју баку и срећна сам када са њом проводим време.

Софија Балаћ 2/2

Софија Терзић 5/2

Кад сам била мала

Седела сам испред своје куће у Тивту. Играла сам се каменчићима и помало се досађивала. Ветар ми се поигравао косом и нервирао ме. Осетила сам да неко прилази. Подигла сам поглед и нисам могла да поверујем. Испред мене је стајао Бред Пит. Зауставио се баш испред моје куће! Тражио је помоћ. Није могао да пронађе малу, завучену улицу у мом насељу. Стајала сам као опчињена.

Наравно, радо сам му помогла и - остала у свом дворишту.

Прошло је двадесетак година. Тражећи одмор од завршних испита на факултету и напорних тренинга тениса, сређивала сам цвеће у дворишту куће у мом вољеном Тивту. Зачула сам кораке. То је био ОН! Бред Пит! Сањам ли? Опет је у мом крају и опет тражи помоћ. Овог пута Тиват је напустио са мном.

Сада имамо двоје деце, сина и ћерку. Он је успешан глумац а ја тенисерка. Имамо огромну кућу у којој су наша деца много срећна. Ја сам Хелена Пит.

Хелена Савић 4/1

Нађа 6/1

Нико није као она

Нико није као она. Она у мени буди срећу и осећај задовољства, жељу за забавом.

Увек је ту да ме утеша и насмеје. Уз мене је и у добру и у злу. Она је јако паметна и јако забавна.

Нас две смо као сестре. Разликујемо се само по имену и презимену. Њу чини нешто посебно. Она је добра, насмејана, лепа. Има два срца. Једно да живи и да осећа да воли, а друго за мене и наше пријатељство.

Обе имамо фиксну протезу. Она има таман тен, прелепу дугу косу боје карамеле и чоколаде.

Нас две смо посебне по нашем пријатељству и обе смо помало трапаве.

Никада ме неће изневерити, нити ја њу.

Негујемо наше пријатељство.

Нико није као моја другарица Тијана.

Соња Даниловић 4/1

Софија Терзић 5/2

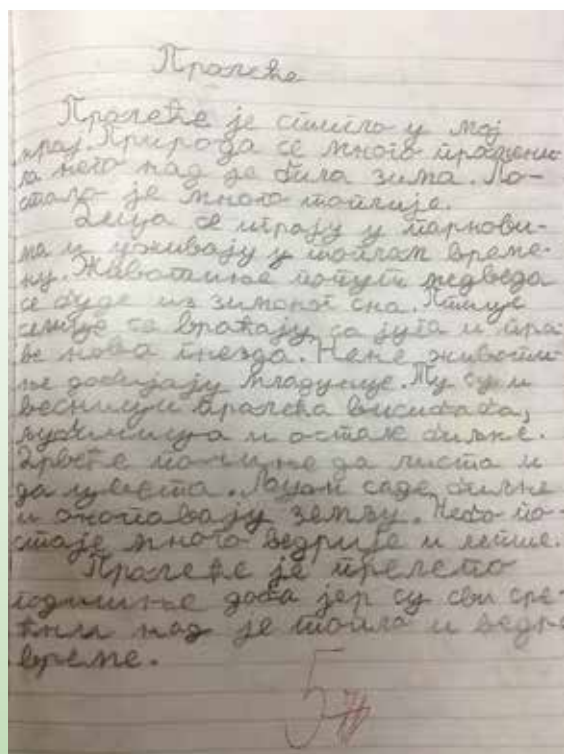
Одлазимо

Све је у животу пролазно. Време непрестано тече. Нико нам то није рекао. Нико нас није упозорио. Постајемо све зрелији и наш живот није више исти. Сусрећемо се са новим изазовима, препрекама и тешкоћама. Полако корачамо ка својој будућности, и завршавамо са једним делом свог живота.

Одлазимо из ове школе, а међу овим зидовима остављамо део себе. Остављамо успомене на лепе школске дане, на сјајне дане наше младости. Суочавамо се са тиме да није лако као што је некада било. Постајемо све самосталнији и са тим одговорнији. Сада сами одговарамо за своје поступке, нема више мама и тата. Свако сада мора да се бори за себе. Младост је прелепа. Она зрачи топлотом и радошћу. Младост је прво поглавље ове велике књиге зване „живот“. Време пролази, а ми тога нисмо свесни. И сада, када је крај, желимо све назад. Тужно је кад помислимо да све ове успомене стају у један албум, а ми смо толико тога прошли заједно. Чини ми се да нико од нас не жели да одрасте. Можда ћемо се једног дана срести, али то нећемо бити они исти ми што смо се некад смејали на часу, некад посвађали због чоколадице. Бићемо зрелији, другачији. Пuteви ће нам се разићи и постаћемо странци са заједничким успоменама.

На крају приче остаје нам само нада да ћемо се једном опет окупити и и присетити прошлости у којој смо били једно. До тада, остају ми сећања на ове дивне дане младости и све заједничке успомене.

Ема Јовановић 8/2

Замишљам косовског јунака

Многи људи се спремају за Бој, међу њима је и трговац из Крушевца. Његово име је Вук.

Вече је пред Бој, у граду се осећа напетост. Вук као и остали жели да да живот за отаџбину. Почело је пребројавање, Вука су ставили у први ред. Осећао се узнемирено, али сваки пут када помисли да даје живот за оно што воли добијао је додатну енергију. Српске чете пристижу на Косово. Он се последњи пут опростио са породицом. Трубе су запиштале и он је свом снагом потрчао на Османлије. Како никада до тад није држао мач деловало је као да је најбољи витез. Убијао је Турке као од шале, чак је убио и једног пашу. Први дан је преживео, али када је дошао други дан Боја то није био исти Вук као претходни дан. Један Османлија је одапео стрелу и устрељио га. Ником није било јасно како је тако лако изгубио живот када је прошли дан побио на десетине Турака.

Вук је био чудесни јунак овог боја. Схвативши да је Бој изгубљен, придружио се небеском царству којем је и тежио.

Милан Ђајић 6/1

Ника Корпица 6/2

Ово сам ја

Није било баш претеране радости 20. јула 2003. у породици Ећим. А зашто?

Тог дана се родио појам тврдоглавости, живи неред у кући и вечити адвокат. Неко веома чудно дете. Не познајем га ни ја баш најбоље после ових дванаест година.

Овако, мени се расположење мења као казаљка на сату, час сам тужна, час срећна. Сада имам дванаест година и сви ми кажу да сам баш порасла, али не и мој мозак. На знам шта се десило и где су ми закључали осаћања, али њих ни дан-данас нема. Оперисана сам од хумора и да вам кажем била је то тешка операција звана рођење. Ту су ме дебело покрали: прво осећања, па хумор, а о лепоти и да не причам. Живим са родитељима и неким створењима званим моја браћа. Осуђена сам на осам година затвора у градском затвору који се зове Основна школа „Руђер Бошковић“. Прави сам историчар, ал' за мало и ето још једног разлога да оптужим Народни фронт за ону велику крађу.

Да не дужим много, ево у неколико реченица сам себе описала и сад знате да сам ово баш ја!

Сара Ећим 6/2

Јан 6/2

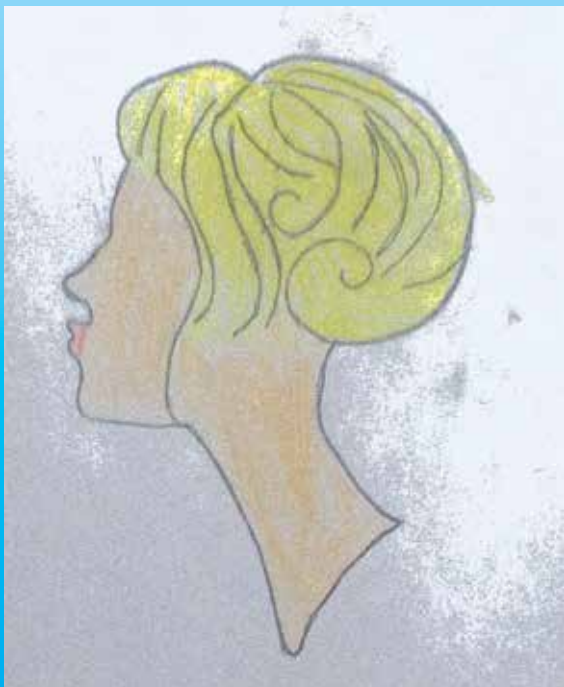
Кнежева вечера

Било је уобичајено вече када сам сазнао да Турци нападају. Нисам имао избора, морао сам да организујем вечеру на којој ћу смислити план са својим војском.

Сви су се одазвали мом позиву, слушали су ме јако озбиљни. Усред договарања Вук Бранковић је окривио једног од мојих најбољих ратника Милоша Обилића за издају. Нисам могао да верујем својим ушима, једноставно нисам. Милош Обилић је полудео од беса и заклео се да ће убити турског султана Мурата. Помислио сам да је скренуо са ума. Нисам имао представу како је планирао то да уради. Али веровао сам му зато што ми је био одан. Вечера се завршила.

Целе те ноћи нисам могао да спавам, само сам размишљао о сутрашњој битки. Било ме је страх за своје људе и за своју земљу. Многи ће сутра погинути, али часно, бранећи своју земљу.

Нађа Вукмировић 4/2

Емилија Путовац 6/1

реквизита за маскенбал, мазање ноктију и слично! И даље једна од најдражих слика у породици је она на којој они насмејани и очешљани држе неку сподобу која на глави има неразјашњиву креацију, наочаре без стакала и чаробни штапић. Хари Потер у виду мале, буцкасте и насмејане безубе бебе! Мене, наравно! И тако године пролазе, мења се све... Полако... Постепено... Они постају озбиљнији, образовани, вредни и добри људи, а ја се трудим да будем на достојан начин њихова мала-велика девојчица. Порасла са својим жељама, страховима, афинитетима. Деле са мном моје одушевљење светом, планове, обавезе. Чекају да порастем. Подржавају моје часове глуме. Моје изборе... Чувају ме и пазе. Рачунају, ваљда, да ће се ова мала сетити једног дана када буде позната глумица одакле је све почело, ко је први веровао у њу и њену моћ трансформације и лик Харија Потера! Све то остаде тако као један доживљај који показује величину и лепоту одрастања и мог малог живота!

Лореана Петровић 6/2

Ово сам ја

Најтеже је писати о себи. Оценити себе и дефинисати своју личност и ставове. Размишљај како бих могла да опишем себе у три речи и које би то речи биле. Вероватно треба кренути од тога да сам упорна, одана и - па сад ова трећа реч би се делила на више... ненаметљива, доследна, истрајна, добродушна... У ствари, кад боље размислим, тешко је описати било кога тако сажето, а поготово себе! А то би требало да буде почетна ствар у свакој биографији. Добро, ако се изузме зовем се, рођен сам, живим, волим...

А и те битне ствари код мене имају своју причу... Најмлађа сам. Заправо, рођена сам целу деценију после сестре и брата. Кажу да сам унела радост коју свака мала беба унесе у дом својим рођењем, а поготово после много година без мале деце у породици. Име ми је дала мама. Хтела је да буде посебно. Несвакидашње. Да буде звучно, лепо! И јесте. Али направило је пометњу међу најстаријим члановима породице. Сви до једног су се жалили. Те - што баш то, па треба да запишу на папирић док не запамте, да се не обрукају кад их неко пита како им се зове унука...Побогу, је л' чула за Милицу, Зорицу, Милену, Јелену. Аман! Буди бог с нама! Лореана! Где га само нађе?! Али када су превазиђене прве препреке и када је пронађен компромис са надимком Лока и Лола, смирило се све... Е онда је требало убедити сестру и брата да је то беба, дете, човек... А не полигон за малтретирање, шминкање, везивање чудних предмета за три длаке на глави, облачење разноразних

Теодора Магазин 6/2

Вук Цвијовић 5/1

ученици 5/2

Вељко Нешовић 6/1

Теодора Оџић 5/1

Олуја ми је однела гнездо

Здраво!

Ја сам једна мала птица по имену колибри. Ја сам најмања птица на свету. Једном сам доживела невреме које ћу вам сада описати.

Била сам у гнезду са својом мамом, браћом и сестрама. Све је било у реду, али одједном сам чула грмљавину. Јако сам се уплашила. Мама нас је брзо евакуисала. Срећом, у близини је била једна мала колиба у којој смо се сакрили. Онда сам приметила да нешто фали, да нешто није у реду! Била сам у праву, недостаје мој млађи брат! Схватила сам да је остао у гнезду! Брзо сам одлетела до њега и повела га у колибу. Посматрали смо невреме и у једном тренутку је ветар однео наше гнездо. Била сам много тужна.

Али, на сву срећу, поправили смо га и све је било како треба. Обећавам да више нећу да оставим ни брата ни гнездо!

Ива Кнежевић 4/1

Олуја ми је однела гнездо

Била је страшна олуја, а ја мала птичица.

Туширао сам се у свом гнезду и спремао за спавање. Напољу је грмело и севало, али ја се нисам плашио. Одједном се зачу прасак и неста струја. „О, смак света“, викнуо сам.

Не размишљајући, полетео сам...или покушао да полетим. Ветар ме је носио где је хтео. Видео сам човека који снима олују камером и ја сам се наљутио зашто ми не помогне?!

Био сам много уплашен. Гром ми је спалио гнездо и врх репа. Осетио сам да падам. Последње чега се сећам је хладноћа.

Отворио сам полако очи. Дошао сам себи. Пробудио сам се у кући оног човека који ме је снимао. Баш он ме је хранио, прејао и бринуо о мени.

Андреј Иванић 3/2

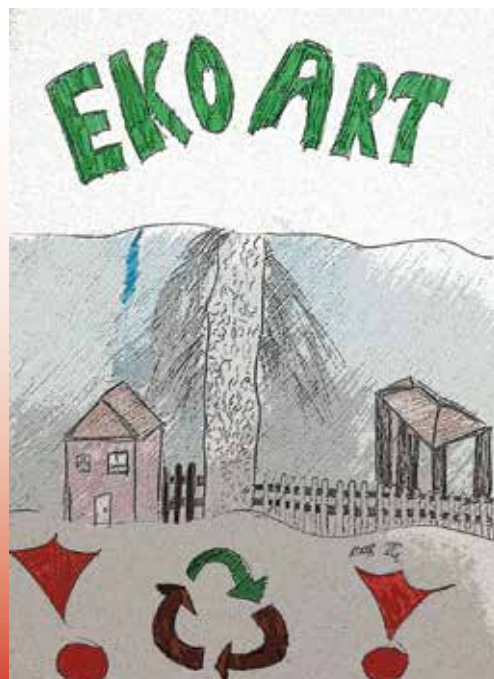
„Растајемо се, растајемо и страшно дугим корацима одлазимо у свет“

Још само две недеље до краја. Обузме ме и срећа и туга када ми та помисао прође кроз главу.

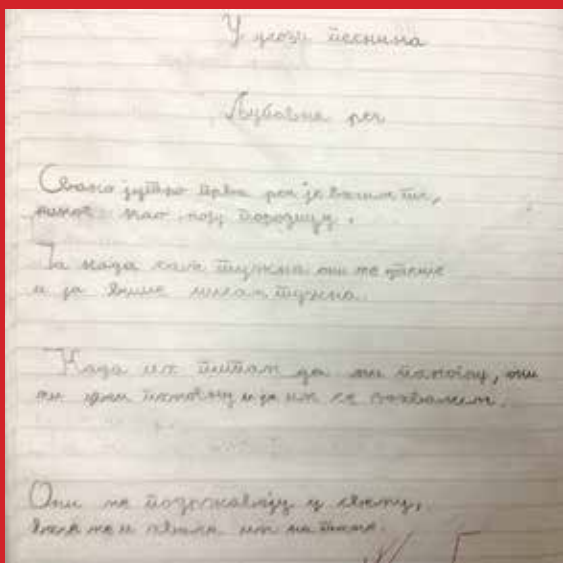
Можда се нисмо баш увек разумели, и можда смо понекад били превише различити. Али, без обзира на све, временом смо се заволели, и постали на неки начин породица. Још увек се сећам првог дана када сам ушла у учионицу, када никог нисам познавала и нисам ни слутила шта ће ми сви ти странци постати. Колико су ми тада деловале дуго и далеко ових осам година, а сада имам осећај да су пролетеле у секунди. Волела бих да вратим време и да ценим баш сваки тренутак у овој школи, са њима. Завршава се један диван период нашег живота, и тек на крају схватамо вредност свега. Имам осећај као да напуштам нешто јако битно и као да долази нешто застрашујуће. Све што је ново – плаши ме. Све ове године смо градили пријатељства и сада је томе дошао крај. Крећемо све из почетка. Тешка срца ћу морати да изађем из ове учионице пуне успомена, осмеха и суза.. Болеће ме што одлазим, али ћу макар бити срећна што сам осам година провела са правим људима, са којима је и школа била забава.

Сада разумем када сви кажу да најбоље друштво буде и остане у основној школи. А ја се само радујем дану када ћемо се сви поново окупити и сетити се старих времена.

Емилија Белошевац 8/2

ученици 7/1

Вук Џејковић 5/1

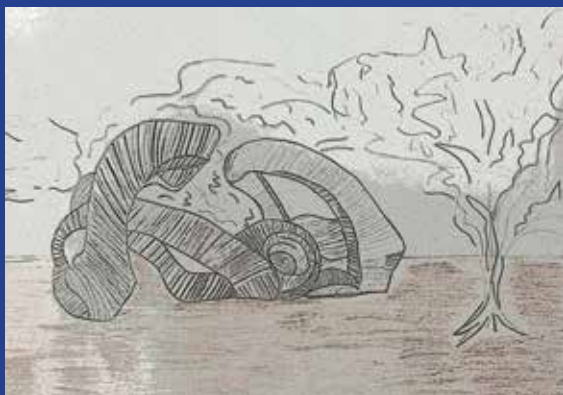

Увек се тога радо сетим

Има много догађаја које ћу увек памтити, али један се посебно издваја. То је био дан када се родио мали анђео, моја сестра.

Када ми је мама саопштила да ћу добити секу или бату имала сам непуних шест година, па ми и није било толико битно да ли је мушко или женско, али сам, ипак, била много срећна. Мамин stomак је временом растао и приближавао се дан њеног порођаја, а ја нисам ништа знала о томе. Почели смо да се спремамо за селидбу у нову кућу, јер у стану није било места за бебу. Било је још само неколико дана до рођења детета, а мени нико ништа није говорио. Тако сам се једног јутра пробудила и маме није било. Много сам се уплашила и почела да плачем. Тата је био пресрећан, скакао је свуда унаоколо и цепао кошуље. Стварно га нисам разумела. Како може да буде срећан у оваквом тренутку? Када ме је приметио, рекао је: „Хајде, хајде, не плачи! Идемо негде да ти нешто покажем.“ Неволјно сам села у ауто и возили смо се веома дуго због гужве у саобраћају. Када смо напoкон стигли, ушли смо у неку белу зграду, у којој је била цела моја фамилија. Била сам веома збуњена, а они веома срећни. Тата ме је повео уз степенице до неке собе. Ушли смо веома полако и ја сам у соби угледала своју маму са бебом у наручју. Пољубила ме је, рекавши: „Миа, упознај своју нову секу, Софиу!“ Иако се често свађамо, Софија је моја сека и бескрајно је волим. Увек ћу памтити дан њеног рођења, без обзира на све.

Миа Трифуновић 5/1

Катарина Влајић 6/1

Борис Симикић 6/1

Савка Пецо 8/2

Јања Јосифов 5/1

Мој омиљени цвет

Од свих цветова, мој омиљени цвет је маслачак. Једног пролећног дана сам се пробудио и погледао кроз прозор. Видео сам траву прекривену маслацима. Били су жути и мирисали су лепо. Следећег јутра устао сам и опет погледао кроз прозор. Више нисам видео жуте маслачке, него бело, пуфнасто цвеће. Испало је, да је то у ствари био маслачак, само у другој фази цветања. Мислим да сви треба воле маслачак, зато што је то једно предивно цвеће.

Милан Матић 2/2

Лепоте пролећа

Када дође пролеће сва деца се радују. Цвеће је разнобојно, а сунце златно. Сваког дана када погледам кроз прозор видим топло сунце, зелену траву и олистало дрвеће. На путу до школе сусрећем насмејану и срећну децу која се играју у свом дворишту. Ево зашто волим пролеће! Зато што је лепо!

Катерина Микулина 2/2

Лепоте природе

Почело је пролеће! Сунце је сјајно, магично, топло и златно. Пробудило је биљке и животиње из зимског сна. Ласте су се вратиле, цвеће цвета, дрвеће је олистало и све је миришљаво. Трава више није покривена белим покривачем снега, него је зелена, мекана, свежа и мирисна. У пролеће птице певају лепе песме, од славуја до врабаца. Деца су срећна, разиграна, радознала и насмејана. Волим пролеће јер је пуно изненађења.

Мој омиљени цвет

Мој омиљени цвет је сунцокрет. Чим сунце изађе, он прати сваки његов корак. Много је леп. Свиђају ми се његове жуте латице и његов велики, зелени лист. Осим што је много леп, сунцокрет је користан, јер се од његовог укусног семена производи уље које користимо у исхрани.

Софиа Балаћ 2/2

Мила Кнежевић 2/2

Моји другови

Летњи распуст је почео. После тешких школских дана стигао је тај заслужени одмор.

Први дан летњег распуста одлучила сам да проведем са друштвом из моје улице. Као и обично, састали смо се испред напуштене кућице коју су само мачке сматрале удобним домом. Седели смо на клупи испред кућице и сатима размишљали о томе на који начин овај досадан и врео дан можемо да учинимо забавним. Заједно смо одлучили да направимо најбољу и најстрашнију борбу воденим балонима. Поделили смо се у две групе, свака група је имала представника, најјачег и најхрабријег вођу. Ја сам била представник своје групе. Обукли смо се у тамна, маскарна одела која су служила за камуфлажу, а у џеповима смо чували своје оружје, балоне. Терен, бојиште, представљала је мала напуштена кућа. Чула се звиждаљка и војници су кренули у страхан бој из ког нисмо знали да ли ћемо изаћи суви или потпуно мокри. Балони су летели по целом терену, воде је било до колена и свако се осећао као неки јунак из српске историје. Суви смо остали једино ја и представник друге групе. Био је то тренутак који нам је могао донети или победу или пораз. Схватила сам да сам потрошила све своје оружје и знала сам шта ме чека. Противник је извадио ратно оружје и погодио ме право у срце. Моја екипа је била разочарана и тужна, али не могу да кажем да је противничка екипа славила зато што су били свесни да су својим можда, чак, и најбољим пријатељима нанели тежак пораз. Када се бој завршио, сви смо отишли у посластичарницу да слаavimo, али нисмо славили њихову победу, него своје пријатељство. На крају никоме није стало до победе, али не могу рећи да ћемо заборавити овај дан. Напротив овај дан не бисмо мењали ни за све злато овог света јер нас је зближио и постали смо нераздвојни.

Теа Полимац 6/1

Алекса Лолић 6/1

Теодора Оџић 5/1

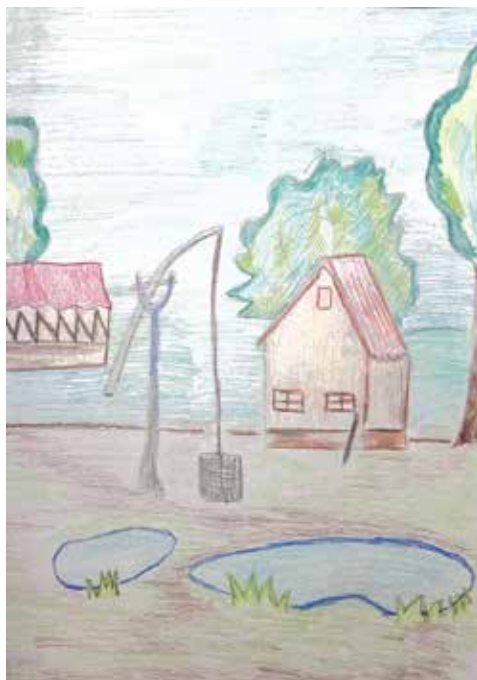
Максим Кулбич 5/2

Катарина Влајић 6/1

ученици 7/1

Теодора Оџић 5/1

ученици 5/1

Павле Драјер 6/2

Прва љубав

Она је моја прва љубав. Зове се Ива. Упознали смо се у вртићу.

Имала је осмех као сунце. Њен осмех ми је улепшавао дан.

Једног дана хтео сам да јој признам љубав, али сам се уплашио и побегао на моје тајно место. Била је тако лепа, саосећајна, паметна, а ја само нови дечак у тој групи. Волео сам да је изненадим ситним поклонима које сам остављао у њен ормарић. Код другарица сам се распитивао какве дечаке воли. Сваког дана сам се сређивао, само за њу. Написао сам јој и песмицу. Послао поруку да је волим...

Прочуло се за моју љубав. Тако ме је било срамота! Одлучио сам! Признао сам јој љубав.

Одбила ме је. Остао сам тужан. Бескрајно тужан.

Али тада сам научио лекцију – или ти је суђено да те воли таквог какав си или не вреди ти никакво дотеривање и упорност ако она каже НЕ.

Будимир Радојевић 4/1

Кад бих се вратила у прошлост

Ја сам принцеза Оливера. Имам шесторо браће и сестара. Најмлађи је Стефан. Моја мама се зове Милица и поносна сам на њу и њену лозу Немањића. Тата ми је био Лазар Хребељановић, кнез Лазар. Погинуо је у Косовском боју 1389. године.

Наша мама се борила за Србију до Стефановог пунолетства. Признали смо власт турског султана, како бисмо очували мир. Морала сам да пристанем на брак са нашим највећим непријатељем, убицом мога оца, султаном Бајазитом. То је била најтежа одлука моје мудре мајке.

Пут бола и туге наши добри људи посули су ружама да би ми умањили патњу.

Лепа сам, образована и васпитана. Није ни чудо што сам постала једна од четири најважније Бајазитове жене. Била сам жена османског султана, а православне сам вере.

После свих дешавања, губитка битке на Ангори, пораза Османлија, ропства и Бајазитове смрти, вратила сам се у Србију. Моје драге сестре Мара, Драгана, Теодора, Јелена већ су се давно поудавале и Вук се оженио.

Мој живот је био трновит, али и леп. Поносна сам на своју породицу и себе.

Спремна сам да одем тамо где влада вечити мир.

Тифани Перић 4/ 1

Замишљајам косовског јунака

Хладна ноћ...

На великом косовском бојишту, војници чекају зло - и то велико.

Срби су стајали и стрепели од Турака. Само један није, а то је био жупан Алекса. Почела је борба. Трчали су, јуришали све док нису почели да се сударају.

Млади 22-годишњак Алекса је нападао Турке, његова сабља је секла непријатељске главе. Био је у томе вешт. Ишло му је од руке, све док није налетео на неког огромног човека који је буздованом откинуо руку Алекси, али њега то није омело да убије генерала, десну руку султана Мурата.

Српска војска се приближавала поразу, али у последњим тренуцима султан Мурат и жупан Алекса су се срели на косовском бојишту.

Било је ту злоја, страха и храбрости. Све док Алекса није зарио мач у Мурат, али и Мурат у Алексу.

После ослобађања Срба од Турака, Срби су направили статуу на којој је писало ЖУПАН АЛЕКСА.

Срби су победили Турке, иако су их Турци покорили. Знам да су Срби победили само због једног јунака, а то је био он и само он.

Алекса Батас 6/1

Софија Јеловац 5/2

Миа Трифуновић 5/2

У оквиру трансдисциплинарне теме „Where we are in place and time,” деца из групе PS 2, истраживала су о старим цивилизацијама. Начин живота, обичаји, одећа, храна у старом Риму, Грчкој и Египту, њихове приче, школе као и цивилизацијска достигнућа која су значајна и видљива у наше време оно је чиме смо се бавили током пет недеља. На сликама су приказани неки од дечјих индивидуалних и групних радова на ову тему.

РАДОВИ ПЕТАКА

РАДОВИ ШЕСТАКА

Архитектура и грађевинарство су тема шестог разреда. Ово су наши ручни алати и насеља која расту свакога дана.

РАДОВИ СЕДМАКА

ЧАСОВИ ИНФОРМАТИКЕ

- Богдан 7/2 разговара са наставницом Јеленом тумачећи књижевно дело и у једном тренутку каже: „Отишо је...” Наставница га зауђено погледа, на шта се Богдан исправља и каже: „Ма, то сам ја хтео да употребим епски десетерац па сам морао да избацам „А“.
- Наставница Катарина пита Емилију 6/1: „Шта је бејбибум”. Емилија одговара: „Нагло смањење становништва.”
- Наставница Катарина пита Вељка: „Како делимо становништво по биолошкој структури?” Вељко 6/1 одговара: „По старости и по имену.” (читај: по старости и по полу)
- Наставница Весна проверава знање инфинитива у 6/2. Маше руком и пита: „Који је ово глагол?” Андрија одговара: „Ћао!”
- Богдан 5/1 пише у саставу: „Ада Циганлија је вештачко језеро које око себе може да хода!”
- „Дека није расекао трешњу”, каже Марко 6/1. (читај: одсекао)
- Наставница Весна пита Алексу 6/1 какав је по виду глагол певати. Алекса каже да је несвршени, а наставница му каже: „А сад кажи свршени.” Алекса каже, као из топа: „Свршени!” (очекивани одговор је био испевати, отпевати...)
- „Зашто Мајка Југовић у овој сцени није „тврда срца?””, пита наставница Весна. „Престао је да јој ради шок!, каже Марко 6/1. (читај: није више у шоку)
- „Како је то писац представио?”, пита наставница Весна. „Представио је врло хуморито!”, каже Богдан 6/1. (читај: хуморно)
- „Децо, читаћете књигу једног мађарског писца први пут.” „Је л на српском?”, пита Марио 6/2.
- „Што си тако задихан?”, пита наставница Весна Алексу 6/1. „Морао сам да бежим од ње! Сад сам стигао са бежања!”
- Бојана 5/1 каже: „Војвода Момчило је био краљ!”
- Марио 6/2 треба да одреди који је глаголски облик ПАДОШЕ. „То је оно на А, јој, како се зове, није акузатив, то је ... аорист!”
- Наставница Весна, на ходнику, у тренутку док звони, пожуре је Сару 6/2 рекавши јој: „Хајде, Саро, звонило, хитамо на час!” „Можда Ви, наставнице, ја не!”
- „Данас радимо исправку писменог заБатка!”, најављује наставница Весна у одељењу 6/1.
- Урош 8/1 каже наставници Весни да му фали мајонез у сендвичу. „Шта ће теби – спортисти – мајоЗен?”

КАШ – Литерарно новинарска секција, 3. и 4.разред

КЕФАЛИЦА - ученици трећег и четвртог разреда постављали су питања најмлађим ђацима наше школе.

★ ★ ★ ★ ★

ШТА ЗНАЧИ РЕЧ РАВНОТЕЖА?

- ★ ПРОТЕЗА
- ★ ПЛЕТЕНИЦА
- ★ РАСТЕЖЕ СЕ
- ★ ОНО НА УСТИМА

★ ★ ★ ★ ★

ШТА ЈЕ ТЕХНОЛОГИЈА?

- ★ СТРУЈА
- ★ ЕКСПЕРИМЕНТ
- ★ ТЕШКО
- ★ ТЕПИХ

★ ★ ★ ★ ★

ШТА ЗНАЧИ МОНОЛОГ?

- ★ МОРЕ
- ★ ЛОКНЕ
- ★ ЛОГОПЕД

★ ★ ★ ★ ★

ШТА ЈЕ ТУЧАК?

- ★ ТУЧА
- ★ КАД СИ ТЕЖАК, ПА НЕ МОГУ ДА ТЕ ПОДИГНУ
- ★ НОША
- ★ ДУШЕК

Јања Јосифов 5/1

★ ★ ★ ★ ★

ШТА ЈЕ ФЕР – ПЛЕЈ?

- ★ ФИРМА
- ★ ФЕН
- ★ ФУДБАЛ

★ ★ ★ ★ ★

ШТА ЈЕ ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГИЈА?

- ★ БИОЛОГИЈА
- ★ КАД НОСИМО РУКАВИЦЕ КАДА ПРАВИМО НАПИТКЕ

★ ★ ★ ★ ★

ШТА ЗНАЧИ РЕЧ КАРАКТЕРИСТИЧАН?

- ★ КАРАТЕ

★ ★ ★ ★ ★

ШТА ЈЕ ОСОБИНА?

- ★ СОБА
- ★ ОСОБА

Маша Ковачевић 6/1

СМЕШНА ПИТАЊА И СМЕШНИ ОДГОВОРИ

литерарна секција

КАКО ЈЕ ЖИРАФА ДОБИЛА ДУГАЧАК ВРАТ?

Шетала је, узела телефон, саплела се и пала у отров за
раст главом и вратом.

Ушла је у телевизијску чоколаду и настрадала као Мајк
Тиви.

Чак Норис је звекнуо коња у браду.

Тако што је истезала врат.

Сваки дан се протезала да узме јабуку.

Висила је наглавачке са дрвета.

Прогутала је мотку.

Mia Trifunović 5/2

КАКО ЈЕ ЛЕОПАРД ДОБИО ТАЧКИЦЕ?

Леопард једе печурке.

Јео је бруснице и исфлекао се.

Добио је богиње.

Пао је у трње.

Ишао је на шишање код зрикавог Џона.

Појео је тачкасто месо.

Неко га обојио.

Огњен Митровић 8/2

А ЗЕБРА ПРУГЕ, КАКО ЛИ ЈЕ ДОБИЛА?

Зато што је навијала за Партизан.

Почела је да навија за Партизан. ОЛЕ!!!

Кад је видела навијаче Партизана, добила је пруге.

Воли црну боју.

Заспала је на белом тоалету, а онда су га људи офарбали
у црно.

Бела зебра је пала на лежећег полицајца.

Анастасија 6/1

КАКО ЈЕ ЗЕЦ ДОБИО ДУГАЧКЕ УШИ?

Неко га је растеглио.

Много пута је славио рођендан.

Ишао је на трансилванијску јогу за децу.

Окачили га за уши да се суши.

Зато што се растужио.

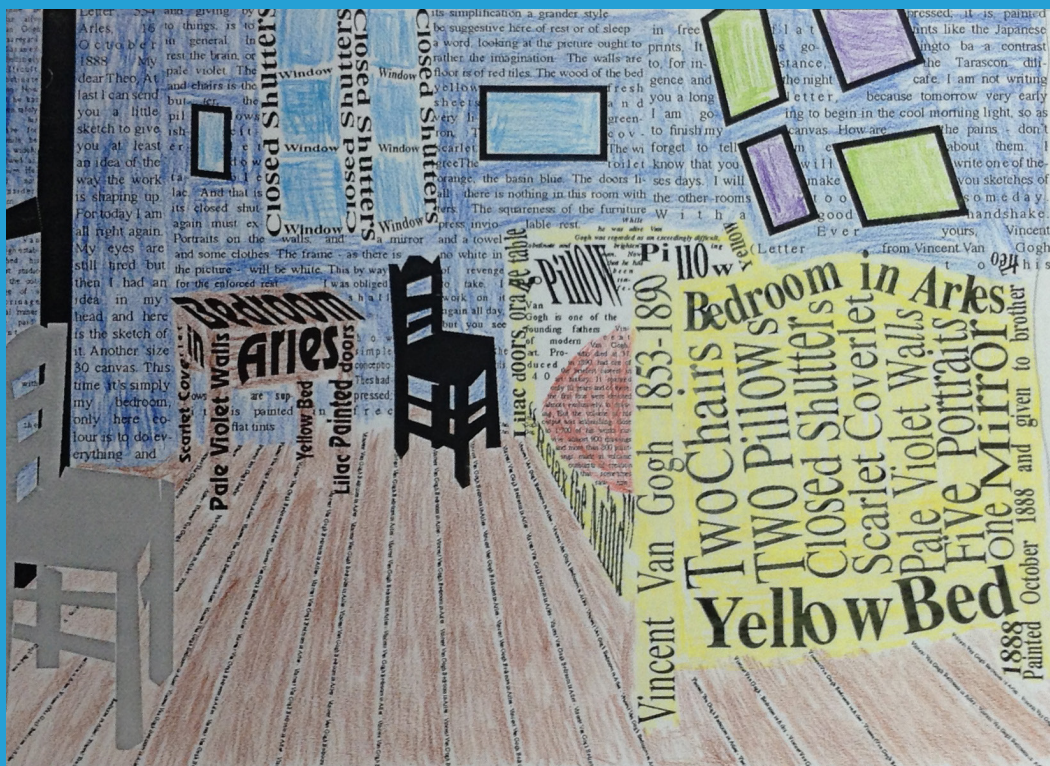
Зато што су људи зецу шаптали на уши.

РУЋЕР
БОШКОВИЋ

О С Н О В Н А Ш К О Л А

Емилија Пуповац, Богдан Јоковић 6/1

Јана Карановић 5/2